

Epithalamium

3

Illustriss. & Feliciss. Principum.

CAROLI

REGIS,

ET

H. MARIÆ

REGINÆ

Magnæ Britannie, &c.

A Musis CANTABRIGIENSIBVS
decanatum.

Excudebat CANTRELLVS LEGGE, Almæ
Matris Cantabrigiæ Typographus.

MDCXXV.

2

6

CAROL

DA396

A22E6

Rare lib room

Andreas Cantabrigie, Alms

MDCXXV

Epithalamium
CAROLI
ET
HENRICÆ
MARIÆ.

*Allia sæpe Anglos vicit, sæpe Anglia Gallos,
 Scilicet instabiles bella habuere vices:
 Cede Cupidineis tandem, Lis Martia, telis,
 Tantum vnus bello vincit, amore duo.
 Carolus Henricam vincit, dum victus ab illâ est,
 Illaq; sit quamvis victa, triumphat oyans.
 O felix Gallis, felix victoria & Anglis!*

*Credideram hoc superos sic voluisse Deos;
 Vt, quos Neptuni populos seiunxerat ira,
 Iungeret aeterno fœdere Iuno duos.*

Iacobus Dux Lenoxia Coll. Trin.

VNde est quodd flores inscripti nomina Regum
 Nascantur bini, quorum dabit vnio sertum?
 Scilicet Aprili quos nos effudimus imbres,
 Binos fecerunt tellurem emittere flores.

Anglica terra dedit primum, sed Galla secundum:

Virgilius, non omnis, ait, fert omnia tellus.

*Rogerus Bertie Baronis Willoughbie de Eresbie
 filius natu secundus Coll. Sidn. S.*

In Nuptias Serenissimi CAROLI

Regis. Magna Britannia, &c.

P *Aciscis*, sanctos thalamos, & foedera, Regis
 Filius, & magni filia *Martis* init.
 Terruit *Henricum* Bellorum fulmine terras,
Jacobo placuit pacis oliva magis.
 Auspicijs coëant felicibus : altera pacis
 Progenies Lauros, altera *Martis* habet.
 Externi non sunt metuenda tonitrua belli,
 Cum stabilem reddant arma togata fidem.
 Iungite felices dextras; erit Annulus orbis,
 Ornabitq; pias vnio sacra manûs.
 Gallia finitimis postquam est sociata Britannis,
 Non hoc coniugium Regis; at orbis erit.

Hieron. Beale Custos Aul. Pem.

M ittere dum properat parilem tibi *Gallia* sponsam,
 Præripit amplexus *Terra Britannia* tuos.
 Nempe tibi magnâ maiorem vxore *Coronam*
 Esse *Deus* voluit, quam dedit ipse prius.
 Teq; *Patrem Patriæ* prius alma *Britannia* dixit,
 Vt tibi sit *Populus* coniuge, prole prior.
 Fortè etiam *Heroum* soboles generosa *Parentum*
 Scandere Regales præposuere toros:
 Nec thalamo passum *Numen* diadema deesse,
 Tædarum voluit sceptrâ præire loco.
 Rex adeò prudens, iungens regniq; toriq;
 Sacra simul, nullo dissocianda modo,
 Coniugio duplici ducit cum Coniuge regnum,
 Imperium propriam credat vt esse domum.
 Cumq; *Pater* sociâ tulerit de Coniuge prolem,
 Pignora sint regni pignora coniugy.

Guil. Boswell Coll. Ies. Soc. Sen. Acad. Procnr.

De

*De Augustissimi Regis CAROLI Nuptijs auspica-
tissimis, Magna Britannia Gratulatio.*

Non ego dehinc toto divisa Britannia mundo
Dicar, & in mediâ gleba relicta Theti:
Vnior, & reliquum cœpi coalescere in orbem,
Dum tibi, Rex Britonum, Gallica Sponsa datur.

Aliàs.

Exiguo spatio divulsa Britannia Gallis
Iungor amicitiz iam propiore gradu.
Nunc sumus affines: (quid sunt confinia?) Posthac
Gallus Pirithous, Theseus Anglus erit.

Aliàs.

In thalamos iam prona tuos cùm Gallica Virgo
Attinget lictus, CAROLE Dic, tuum:
Ceu geminâ incipiam fulgere Britannia Luce;
CAROLE Luce tuâ, Coniugis atq; tuæ.
Sic mihi, dum surgunt Gemini felicia Maij
Signa, boni crescit fors geminata mei.

Aliàs.

Cum festos quondam celebraret Cana Hymenæos,
In Bacchi Christus munera vertit aquas.
Connubiale agitat iam Cana Britannica Festum,
CAROLE, Connubio Christus adestq; tuos;
In mera lætitiz solito qui numine vertit,
Quas IACOBI obitus fletibus auxit, aquas.

*Ἐπιτάφιος, Gallia Sponsam in occursum
Regis CAROLI apparantis.*

Quo studio? quibus officijs nunc ora puellæ
Sollicita exornat subtili Gallia curâ,
Adveniente proco, tædâq; instante iugali?
Solerti digito Vestes & cingula comit

Sedula gens, variâ & distinguit iaspide pectus;
 Substringitq; comam gemmatis vndiq; vittis,
 Et nivea aurato circumdat colla monili,
 Donec nil desit, Sponsi quod pascat ocellos.
 Quamvis nativo sat erat formosa colore,
 Hæc satagit placitura oculis, Rex inclyte, vestris.

*Alexander Bolde SS. Theologia Baccalaureus,
 Aula Pembrochiana.*

Prodite in medium pudica turba
 Musarum Charitumq; lætiorum,
 Iam festiq; dies, choriq; læti
 Ducendi: Iubet hoc Venuſq; blanda,
 Et proles Veneris potens Cupido.
 Non vos ad thalamos voco nefastos,
 Aut ad connubium malè ominatum,
 Sed quod auspicio beatorum,
 Sanxerunt superi potentiores.
 Quin tu dulcis Hymen, choragus esto,
 Præcinasq; melos probe expeditum,
 Quod vel artonitas domos Tonantis
 Reddat, & superos iuvare possit.
 Poscit flos Iuvenum, Cupidinumq;,
 Poscit flos Iuvenum valentiorum,
 Principum Decus vnicumq;,
 Hæres, *Carolus*, Imperi paterni
 Iungi connubij arctiore vincolo.
 Audi, sancte Hymenæe, supplicantem:
 Poscit flos Venerum venustiorum,
 Nympharum Decus Henrietta Pulchra;
 Cuius purpureæ rosæ labella,
 Cuius colla nivi, aureosq; crines
 Ausim crinibus anteferre Phœbi;
 Diva hæc conspicua vndequaq; poscit,

& HENRICÆ MARIE.

3

Iungi Connubij arctiore vinclo.
 Audi, sancte Hymenæ, supplicanem.
 Quid cunctaris Hymen? tūum invocayit
 Numen, Non Priami impudica proles,
 Non Leda soboles parum pudica:
Iacobi at soboles Pudicus Heros,
Henrici & soboles Pudica Virgo:
 Iugo coge tuo pudicè amantes:
 Audi, sancte Hymenæ, supplicantes.
 En omnis populus tuo litantes
 Honori, precibus petunt pudicis,
 Iubar suspicere aureum diei,
 Dabit virgine qui viro cupitâ,
 Virginiq; frui viro cupito.
 Reduc aureolum iubar diei;
 Omnes pelle, Hymenæ, tarditates.
 At vos vivite, vivite ô beati,
 Heroïna Tuo beata Sponso,
 Sponsâ Tuq; Tuâ beatus Heros!
 Iam cupita dies, diu cupita
 Venit, venit Hymen diu cupitus.

Cuth. Pearson, Coll. Regal.

A Dsunt nunc optata diu sponsalia nobis;
 Ad sua maturè tempora venit Hymen:
 Atq; moræ precium dulci pensabit amore,
 Et steriles noctes diluet æquus Hymen:
 Atq; in se rediens designat pignus amoris
 Annulus, æternæ prolis adesse diem.
 Et bene conveniunt sincero lilia amori,
 Gallica de gremio lilia lapsa Iovis.
 Lilia iucundos quæ spirant vndiq; odores,
 Et candore nivem quæ superare queunt:
 Lilia tædiferæ Cereri & gratissima Floræ,
 Nec Clario nostro displicuere Deo:

Ες μακάρων εἴσας, translata & in Oibionilla
 Monstrant perpetui veris adesse diem:
 Lilia fecunda nunquam sine prole, Britannis
 Sponsores multæ posteritatis erunt;
 Atq; vtinam vincant numero vel sidera cœli,
 Si *Carolus* referant, si *Carolina* patrem.

IN tres divisa est à Cæsare Gallia partes,
 A populo in partes mille resecta fuit:
 Felix *Cæsares* nunc dicam gluten amoris,
 Iungere quo partes tot Cytherea potest:
 Felix quo potuit Sestum coniungere Abydo:
 Quos vnda æ quoreæ dissociare prius,
 Et felix toto divisos orbe *Britannos*
 Iungere cum Gallis quo Cytherea potest.

Εἰς τὸν γάμον τῆ ραισιμώτατος βασιλέως
 ΚΑΡΟΛΟΥ ἐπιθαλάμιον.

Τίς ποτε φήσενεν ἂν φρενοδέλγεα βαυδὲν ἐρωτᾷ
 Ἄψιν Ἡραίῃ πῶς ἴσσοι αἰδομένῃ,
 Ὡς πολὺ φλοισβον καὶ ἀπείριστον δίδμα θαλάσσης
 Ἐμπερῆσαι, νῆσιν ζώνιον ἡμετέρας;
 Οὐκ ἀμέτρητον ἐρωτᾷ ἂν ὕδασι καὶ ῥυμα Ποσειδῶν
 Πάσσειν, εἰν ἀπλήτῳ τικτομένῃ πελάγει·
 Καὶ Κελτῶν νιφοβλήτας αἰεὶ κρυμώδεις Ἀλπεῖς
 Ἐξείρῃς φλογέθιν δεσποδῆας φιλότῃς·
 Τύγεα καὶ Κέλται νιφόντες καὶ Κορεαῖοι
 Χαίρομεν οἱ Βρετανοὶ ἢ φλογὶ δεσποσίῃ·
 Θίλφαι δ' ἀμφοτέρους ἱμεναίῃ θερμὸς αὐτῇ,
 Εὖτε σαλαμάνδρας πυρὸς ἀγαλλομένους.

Car. Chauncy, Coll. Trin. Bas. Theol.

DEscribant alij verrentem cærulea puppim,
 Qualis Phryxeam quæ tulit arbor ovem.

Nostre-

Nostraq; formosam properantem ad littora Nympham,
Qualis ad Idæum Cypria visa Parin.

Atq; expectantem sublimi in rupe Maritum,
Qualis cum Sapphō cœpit amare Phaon.

Mi sat erit, Tibi dum socialia sacra parantur,
Hęc ad lætitiis addere vota tuas.

Sint vobis longæ concordia tempora vitæ,
Dum nolitis idem, dumq; velitis idem.

Anni vtriq; pares, nec Tu tumuleris ab Illâ,
Nec videas Sponsæ tristitia fata tuæ.

Exulet anxietas, & amari iurgia lecti,
Quæq; inflammatas ventilat Ira faces.

Ludat in Augustâ *Carolus* tibi parvulus Aulâ,
Qui Matrem referat, qui referatq; Patrem.

Fas sit arenosum subducere littus amantûm,
Quæq; vident tacitos sydera blanda dolos:

Multa prius vestræ quàm dicere gaudia Tædæ,
Lingu's atq; oculis invidiosa malis.

Præter & antiquos, ignotus decidat Imber,
Qui nova producat gaudia, si qua latent.

Atq; ego si Superis fundo pia vota benignis,
Annuat optatis cœlica turba meis.

Auspicijs cedo, & tantis bona cuncta Hymenæis
Quæ fieri credo posse, futura puto.

Hen. Molle, Coll. Regal.

○ Sæpe Angliacis nimium vexata trophæis,
Militis ô nostri Gallia præda frequens;

Scisti quâ posses tandem superare Britannos,
Victoresq; armis vincis amore tuos.

Vsq; adedò nihil est Martem succurrere nobis,
Dum peragit minimus prælia vestra Deus:

Prælia, quæis vinci iucundum, vincere honestum est,
Et quæ non vllò sanguine sparsa rubent.

Scilicet est huius genitrix Concordia pugnæ,
Pugnaq; perpetuæ Mater Amicitia.

8 *Epithalamium* CAROLI

Exercete animis vsq; hanc Gens vtraq; litem,
Quam dirimat mundi sola ruina precor.

Cum tecum spectat coeuntem, Phœbe, Sororem,
Et solitâ vultûs luce carere tuos,
Invasisse diem tenebras miratur, & orbis
Interitum vulgus non procul esse putat:
Ipsi etiam Vranix quid portendatur, Alumni
Dum dubitant, metuunt, fataq; læva canunt.
At Soli coniuncta micat dum Luna Britanno
Gallica, quàm claros cernimus ire dies!
Phœbeum non vlla iubar nubecula condit,
(Non est tam crassi Cynthia nostra luti)
Nec, quanquam medio stet sol altissimus orbe,
Luna minùs Terræ conspicienda latet.
Quoq; magis præstet Cælesti Nostra Dianæ,
Nostra caret maculis, non caret illa suis.
Sic Britonum gemmis ornatur Sphæra duabus,
Arcticus & gemino fulget honore Polus.
Crescite in innumeras (felicia sydera) stellæ,
Semita ut è vestro prodeat Alba toro.

Tho. Vincent. Coll. Trin.

ITe procul lacrymæ, mœstiq; facessite luctûs;
Iam ridere iuvat, iuvat indulgere choreis,
Et citharam pulsare, & amænos edere cantûs.
Carolus Anglorum sceptro imperioq; potitus
Vxorem duxit : læti componite carmen.
Coniugium *Caroli* quis non cantabit, & eius
Felices thalamos ? audito nomine *Caroli*
Protinus ingentes veniunt ad Carmina vires.
Teq; ô gloria Celtarum, pulcherrima Nympha,
Carmina nostra canent; nam tu quoq; carmine digna es.
Aspice te veniente fremant ut compita plausu,
Ut pueri atq; viri, nuptæ innuptæq; puellæ,

Longæ-

Longaviq; senes nequicquàm obstantibus annis
 Agmine circumstant denso, certantq; tueri.
 Ecce togatorum, nullo discrimine, versùs
 Tota cohors pangit : testatur gaudia versu
 Lætitiàmq; suam, versu tibi fausta precatur,
 Quam sibi connubio præ cunctis *Carolus* vnam
 Coniunxit stabili, sociamq; in regna vocavit.
 At non hæc hominum sunt tantùm gaudia. Namq;
 Hinc caper, hinc agnus tenerâ lascivit in herbâ.
 Hinc læto volucres & ovari gutture cantant.
 Ipse renidenti sol hæc spectacula vultu
 Aspicit, atq; suas serus descendit in vndas.
 Ipsa quoq; in vestrum tellus conspirat honorem
 Purpureos fundens florens : nunc omnia vernant,
 Omnia nunc rident faustas spondentia tædas.
 Lætitiâ comitante venis, atq; omine læto,
 Et fausto pede. Nulla dies hæc gaudia rumpet;
 Semper felici vives cum coniuge felix.

Ch. Cartwright Mag. Art. Coll. Pet. Soc.

I Vixerat antè Rosas Henricus, Regna *Iacobus*;

Divisas terras inngit & hic *Carolus*.

Sint benè iuncta diu (precor) vnâ & sede morentur

Pinguis, amæna, virens, Terraq; Regna, Rosa.

Tho Whincop in Art. Mag. Trin. Coll. Soc.

P Ontibus optavit structis coniungere Cæsar
 Gallica cum Britonum littora littoribus.

Carolus effecit quod tantùm optaverat alter;

Coniugio iunxit littora littoribus.

Pons quam firmus, amor, Genti qui possit utriq;

Iungere non tantùm littora, verum animos.

Ber. Walcott Clarendis.

OMnia felices prouittunt omina tædas,
 Dum petis Henrica, *Carole* magne, toros;
 Nempe suum ponit senium, vestitq; superbos
 Terra sinus, Nymphæ ceu placitura tuæ.
 Ipsa Venus tanto præsens aspirat honori,
 Quæq; præst primis pronuba Iuno toris.
 Quæq; nimis celeri nemorum per devia gressu
 Exagitat saxas, seuior ipsa, feras.
 Numina diuisas hæc connubialia dextras
 Iungunt, & verò fœdere verus Amor,
 Quas non vlla Dies solvat, nisi fessa senectus,
 Seraq; mors, Regno quæ meliore Beet.

Ad CAROLVM de MARIA.

Aspice quæ purum fundunt tibi lumina lumen:
 Aspice *Pæstantis* æmula labra rosis:
 Quamprimùm aspicias, cœlo demissa putabis
 Virginis ora, tuum quæ rapiant Animum.

Ad MARIAM de CAROLO.

Aspice quæ *Caroli* facies, quæ gloria vultus,
 Maiestas oculis: omnia digna Deo.
 Iuno (seuera licet) tali contenta Marito
 Poneret offensi iurgia saxa tori.

Nathaniel Vincent Coll. Regal.

De principe MARIA antequam nactum

ingressa est.

IN medias dic quid virgo descendit arenas?
 Est potius summi militis istud opus.
 Ipsa etiam est miles; quæ nacta Cupidinis arcum,
 In pectus mittet (*Carole*) tela tuum.

Post

Post Littus relictum.

Quas liquit, steriles ne fortè imitetur arenas,
Sit subitò Phœbo Cynthia iuncta suo.

Postquam in Angliam recepta est.

OCeani quas non extinxit fluctus, & vnda,
Agnosco veras, (summe Cupido) faces.

Quòd Dorata venit.

INgremium Danaës descendit Iuppiter olim;
In gremium Danaë nunc Iovis ipsa venit.
Gratus uterq; suum quòd sic expressit amorem;
Gratior, aurifero quòd simul imbre venit.

Quæris cur tumidum Carolus non transeat æquor,
Exquirens Divæ littora fausta suæ?
Vt, quoniam periit semel (heu) Leander in vndis,
Sponte suum quærat Sesta puella virum.

Gallorum cur sic depingat floribus hortos
Anglia, cum flores iactet habere suos,
Mirabar: non nunc miror; Nam Gallicus extat
Flos, horto primus (Carole summe) tuo.

AD Ledam formâ nivei descendit oloris
Iuppiter, & votum perficit indè suum.
Vt thalamos Regina tuos feliciter intret,
Purior est Carolus noster olore Iovis.

CUr non (extincto Patre) mox aptata corona
Ambrosium vestit (Carole Magne) caput?
Nimirum tua dum præcul est regina, Coronæ
Quæ caput ambiret, maxima Gemma deest.
Tho. Lovering, Pembr.

Ἔἰς τὴν εὐτυχέσασθαι τὴν βασιλίστιν
Βασιλίστιν συζυγίαν.

Ἦν σὸς, ὅστις ἐστὶν ὁ ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν
ἡμετέραν συνὴν μοιρίσσειν τελέθει.

'Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ὕψος ἔχει, ἐν βασιλευσὶν
 Εἰδὸς ἔρου μᾶλλον ὅτε παλαῖον ἔσθ'.
 'Οὐκ ἀρ' ἀφ' ἑσπερίης σφαιρμένον ἦν πλακὸς, ἐλδοῖν
 Κάπρος σὺ γ' ἱερὰ τὴν κυρδίην τ' ἄλοχον.
 Τηλεδ' ἀπ' ἡμαρτος ἀκύνης εὖ σύ γε κύρης,
 Ἐγγύθεν ὄψεσθαι χεῖρ' ὅδ' ὁ γάμοιο, μάκαρ
 Χαίρει' ἐπ' ἀλλήλοιν νύμφη καὶ νυμφίῳ ἄμφω.
 Πνύσσα' ἐς ἀλλήλους ἱμαίνοντα πτόδον,
 Τερτομένη σὺν ἱρωτί, καὶ ἀγλαῇ ἱεραινῇ,
 Μηδὲν ἐν μακροῖσι πῦμα παδόντι βίῳ.
 Μηδ' ὅποτε βλαπτοῖ τιμὴν βασιλῆος ἅτη.
 Καὶ φθόνῳ, οὐκ ἀλαῶν ἀρχῇ, ἐκινύροσιν.
 'Ο σέφανός τε καλῶς ἱσθός τε συνήντετο δεσμός.
 Σὺν δύο χέριμα καὶ πένθε' ἐν ἐκείνῃ χεῖρι.
 Ἦμαρ ἐν ἀρχῇς ἦρξ' ἠδὲ γλυκεροῖο γάμοιο,
 Ὅτε διαστῇ λύπην νύμφην ἔθηκε χαρά.
 Ὡ ἀναμνησθῆναι γενετῆρ' ἐν ἵχνεσι βαίον
 Μυσοπόλους τιμᾶν, ὅπως ἐκείνῳ, ἀγα.

Ἀποβατήριον.

Anglorum Regina potens iam littora cernis:
 Iam patriæ fines aspicias alterius.
 Egredere, exscende, è pelago læta arripe tetram.
 Inq; tuo tenerum littore pone pedem,
 Omnia sunt, quæcunq; vides, quo tendere pergis,
 Iam tua coniugij iure, beata nimis.
 Patriis desiderio patriosq; penates
 Ne repete hinc: patria hic altera certa manet.
 Hic æterna quies: hinc non migrabitur vltra,
 Ad superos donec sit patefactum iter hinc.
 Religio nec vos dispar disjunget amantes.
 Vna fides Christi est, vnaq; religio.

Andreas Downes *Hellenismi Professor*
Regius Cantabrigiæ.

Dum

DVm *Maria* Hispanæ causâ & quora Bœtica findis,
 (*Carole* magne) tui carpitur igne Thetis.
 Insurgunt quoties mites tua in oscula fluctus?
 In lacrymas quoties vnda repulsa cadit?
 Ast vbi postpositam rectrix se sensit aquarum,
 In quantas moles concitat ira fretum?
 Vt revocet fremit horrendum, atq; insana furore
 Immensæ lictus fluctibus vrget aquæ.
 En iam subsidit pelagus, subq; axe tonanti,
 Quæ nuper tumuit, sternitur æquor aquæ.
 Vnde hoc? nimirum dat palmam, (*Henrica*) tibiq;
 Dum cedit, posuit Diva Marina minas.
 Sponsa Deas ipsas superat tua (*Carole*) quidni?
 Nam digna est thalamis non nisi Diva tuis.

Petrus Salmon Coll. Regal.

ILle, ævi præsens Decus, & Spes magna sequentis,
 (Quis patet?) invenit *Carolus* Ipse parem;
 Francigenum Nympham regali stemmate ducit
 Sceptryger Anglorum, non prohibente mari:
 Gallia iunge manus; non nos mare separat ingens,
 Iunge; quid, exigua quid prohibemur aqua?
 Terram vnam facient tanti commercia lecti;
 Has siccare potest fervor Amoris aquas:
 Connubium felix; ex cuius stemmate Mundus,
 Conscius vt vates, scire futura potest:
 Pacifici soboles multum dilecta *Iacobi*,
 Filia & Henrici Belligerantis amant:
 Quas metues gens mixta minas? Ipse eligat hostis,
 Seu vinci Bello, seu Pietate velit.

Alind.

NOn satis est parere Vni: properantia vota
 Perdimus, officio deficiente cadunt;

Ut solum Regni pleno veneremur honore,
Carole, Regina da quoq; sceptrâ Tuz;
 Te geminum ergò facis; gemino gaudemus amore;
 Nunc datur ut populus flectat utrumq; genu.
 Vix bene curâsti, quamvis bene, *Carole*, curas,
 Noster ut in Te vndans exoneretur amor;
 Noster multiplicatur amor: Te vincere fas est;
 Si non vis vinci *Carole*, multiplica.

Vix Britonum nunc es: faustam det Gallia matrem,
 Ut possis Patriæ verius esse Patër.

Tho. Goldfinch Trin. Coll.

Claruit Henricis & Gallia & Anglia, & omnes
 Una *Henrica* dabit, *Carole*, iuncta tibi.
 Iuncta iuvat. Tibi nam coniux Nutritia mater
 Et populo & soboli, sed pia utriq; datur:
 Et pia erit, nodumq; *Maria* tuebitur ista,
 Ista fide antiquâ & religione ligat.
 Per mare, per terras, perq; ignes non petis istam:
 Non tam difficilis, pulchrior ista tamen.

Agid. Baden C.C.C.

OMihi plus omni meritò dilecte iuventâ
Carole, an vsq; sopor, vacuiq; modestia lecti
 In thalamis regnare tuis audebit? an vsq;
 In nubus, & viduos tu transmittère per annos?
 O ubi patris honos? ubi spes surgentis Iuli,
 Parvulus ut tecum sublimi ludat in aula,
 Teq; suum referat noctesq; diesq; parentem?
 Omnia fert coniux: ergò fatieris amatâ
 Coniuge, laudatâ nunquam satis; aspice honores
 Corporis eximios, crâtem, vultumq; genasq;

Quid

Quid non, & quod non alia? tantum eminet omni,
Eminet Angliacæ, quantum Latonia nymphas
Virgo premit, superatq; ignes ceu Luna minores.
O mihi si liceat contingere sydera plantis;
Ire, redire polo, nitidosq; errare per axes
Ad loca, queis formosa *Venus Innoq;* sederent,
Inter eas, quas forma deas exexit ad istas
Sedes, hanc omnes inter, summamq; locarem,
Si non cœlesti tu privare maritâ,
Plusquàm cœlesti meritò dignissime princeps!
O nos felices quos talis lampas adornat,
Quosq; super simul & Phœbus Phœbeq; relucet,
Nec tamen eclipsim patimur: felicia nostra
Tempora, felicem sponsum, sponsamq; quid ultra?
Angle sepulchrales igitur tandem exue vestes,
Atq; triumphales iterum nunc indue pompas.

Credideram Britonas perijsse, nec ampliùs yllos
Contentos minimâ nocte fuisse viros:
Credidi in æternam clausuros lumina noctem,
Luminibus clausis Rex *Jacobe* tuis:
Et sua clausissent, si non tu (*Carole*) visus
In tantis tenebris clarus adesse dies.
Nox abit, & longæ fugiunt cum nocte tenebræ,
Corripuit *tenebras* nunc mea Musa suas.
Nil præter lucem canerem, solemq;, diemq;
Si non in votis nox foret vna tuis:
Parce tuo vati licet hac de nocte taceret
Omnia: nam soli est illa canenda tibi.

Æ Quoreos dixit mihi nauta tumescere fluctus,
Nec non plus solito surgere dixit aquas.
Mirabar primò libuit dubitare secundò:
Nunquid hoc? audiui tunc peperisse mare.
Et partus *Venus* ipsa fuit pro rege, sed vsq;
In dubio est num sit Principe digna satis.

Principe digna satis, quam Princeps duxit: & illa
Dignus Vir Venere est, digna Venuſq; viro.

Geo. Pearce, Coll. Regal.

FERunt, Britanniam fuisse Gallia
Propinquius sitam. Sic illius fides
Penes peracta ſec'la. Sed ſciunt (precor,
Sciant in æva) Gallia & Britannia,
In vna ſe coire & arcta fœdera,
Per auspicata Principum toralia.
Amore freta Gallico Britannia eſt:
Et Anglico pari potita Gallia eſt.
Fruantur, ô diu fruântur invicem!
Et exulabit omnis hoſtium timor.

I. Munday, C. C. C.

DOMVM Britonum Regi nubis Clariffima, creſcunt
En tituli, Regis Filia, Sponſa, Soror:
Quod ſuper eſt tituliſ, Britonum cape vota tuorum
O Princeps, Regum ſis quoq; magna Parens.

Aut. Pemb.

CANDIDA magnanimo quid Lilia iuncta Leoni?
Pacem deſignant Lilia, Bella Leo:
Scilicet, hoc magnum eſt maioris Principis omen,
Qui Belli fuerit gloria, Pacis honos.

I. Mandragu, filium natu tertium Vice-
Comitis Mandevill, è Coll. Sid.

QUæ quondam dilecta ſoror, venerandaq; mater,
Nunc nata, & coniux (Carole) facta tibi eſt:
Sic tu (monſtra loquor) coniux, natuſq; paterq;
Et frater factus coniugis ipſe tuus:

Ille

Illa, sui pariter coniux, & nata mariti,
 En natos patri fert pia nata suo.
 Sic natos parit illa sibi, *Caroloq;* nepotes:
 Et tamen hi labem non habuere tori.
 Quàm propè te similes manserunt, Oedipe, tædæ!
 Quà tu forte nocens: hâc erit ille pius:
 Plura loquor: thalamios alios, aliamq; maritam
 Iam sponsus poscit coniugiumq; novum:
 Vtraq; chara æquè est; amat hanc, & diligit illam,
 Et pius in bino volvitur ille toro.
 Ambæ (mira cæno) dilectâ coniuge gaudent,
 Hæc illi placet, huic nec minùs illa placet.
 At ne fortè tibi, lector, miracula narrem:
Henricam duxit Carolus, & Patriam.

Guil. Norris Regal.

F Ama volat, nec vana fides, iunxisse *Iacobum*
Henricumq; sacras, vivos, in foedera dextras.
 Quasq; homines iungere manûs nunc numina iungunt;
 In cælo implicitis gaudentq; incedere dextris.
 Amboq; sic positi despectant numina terras
 Quas quondam dixere suas, dicuntq; suorum
 Nunc etiam. O sic æterna in secula dicant!
 Ecce patrizantes illic *Carolusq;* *Iacobi*
 Teq; *Henrica* vident iunctis incedere dextris,
 Connubio iunctos stabili: non Troius olim
 Anchises genitor spretas Didonis vt arces
 Vidit, & *Æneam* Lavinæ in coniugis vlnis,
 Lætitia tantam concepit pectore molem,
 Quantum vtriusq; parens vultuq; oculisq; fatetur.
 Cùm subito ecce adfunt gratantum turba Deorum,
 Qui longo in Britonum descendunt ordine terras:
 Iuno prima venis, cui vincla iugalia curæ;
 Tum *Venus* insequitur, blândus *Venerisq;* *Cupido*:
 Hic fert tela manu, *Paridis* fert altera donum:

Nec dees aut Lucina, aut prima accendere facdas
 Docta Ceres, Libervè pater vestite racemis :
 Mox patri coniunctus Hymen, qui sic geniales
 Attollitq; faces, Phœbo dat signaq; , Phœbus
 Tale renidenti carmen dum personat ore.

Plaudite io Galli, plaudant pariterq; Britanni,
 Sequana sic dulces miscent & Thamisis vndas :
 Plaudite io Galli : Quæ vestras Nympha choreas
 Ducere virgineo solita est vt Cynthia tractu,
 Ecce pari coniuncta Viro paribusq; Hymenæis
 Nunc Regina cluit Britonum: modò virgo beata,
 Virgo beata Patris, Fratris modò virgo beata
 Nomine, nunc quantò *Caroli* felicior vxor !

Ingredere ô nova Nupta Tui thalamumq; mariti
 Atq; torum thalami. Quid palles ? quidvè rubedo
 Sic suffusa genas iterum dat signa pudoris ?
 Eia ambire student vestrum Genialia lectum
 Numina : Regnorum quid gaudia sola moraris ?
 Terra Britanna petit, petit & Tua Gallia prolem
 Quæ poterit seros olimq; beare nepotes.
 Imminet ecce dies *Carolus* cum parvus in aulâ
 Ludet, avos vultu referens animoq; *Jacobum*
 Henricumq; : Tuas teneris qui sæpe remulcens
 Sæpe genas palmis, Te iterumq; iterumq; vocabit,
 Ridens & dulci compellans nomine *Matrem*.
 Hac Britones plenispe, quantis ecce laceffunt
 Lætitijs Gallos, Britones Galli; laceffunt !
 Plaudite io Britones, pariter vos plaudite Galli;
 Sequana sic dulces miscent & Thamisis vndas.

A Ngliis finitimus iam pridem Galle fuisti,
 Galle sed affinis nunc eris Angligenis.
 Id Deus & Natura simul iussere; sed illud
 Pulchra Henrica iubet coniuge cum *Carolo*.

In easdem nuptias Mense Maio celebratas

C Amporum exuvijs Maius ditare corollas,
 Sertaq; certatimnectere Maius amat.

At flores nunquam his similes spiraverat antè
 Maius, nec simili est nexa corona manu.
 Candida Gallorum Britonum fert Lilia tellus:
 Gallica sunt Britonum Lilia nexa Rosis.
 Incedunt, meritò Regina, Lilia florum,
 Quæ candore nives vincere sola queunt:
 Inceduntq; Rosæ florum (modò dicere fas sit)
 Reges, quæ Nardum vincere odore queunt.
 Sic Reges florum, flores sicnectere Regum
 Suavis & ò mirè pulchra Corona potes.

Richardus Loe Clarensis.

IAm primum Erigone post tristia fata parentis
 Subridet: fœdusq; Sacrum, partosq; Hymenæos
 Anglisq; & Gallis pariter gratata resulget.
 En placidis divum auspicijs petit hospita terras
 Lætitiâ exultans: lacrymasq; exosa virago,
 Curarumq; expers abigit suspiria. Salve
 Dulce decus nostrum: Salve lux Gallica virgo.
 Adsit Hymen croceo redimitus tempora sero
 Connubijs tantis. Adsint Iunone secundâ
 Regales pompæ; Plausu studijsq; faventum
 Tota sonet, cursuq; virum tremat excita tellus.
 Cæpe sis faustus delectâ coniuge. Tecum
 Illa Sibyllinos feliciter exigat annos:
 Dum tantos series non interrupta nepotes
 Explicet, vt clarâ quondam tibi ludat in aulâ
 Plurimus Æneas, & avus nummeteris avorum.

Iac. Poe Coll. Regal.

CUm scandit Phœbus, descendit Cynthia cælo,
 Nec licet his vno procubuisse polo.
 Non sic servet amor vester, simul itis in vnum
 Nunc thalamum, atq; vnum postmodo inite polum.

Rich. Iohnson Regal.

DEdleat amissos *Infanta Maria* Hymenæos,
 (*Henrietta*) tuis invideat thalamis.
 Atq; sciat tanti quid sint sponsalia Regis,
 Attamen hoc nostro Rege carendo sciat.
 Regis adorabat quæ non præsentis ad ora;
 Absentem semper *Bœtica* gens timeat.

Postquam Divus erat Musarum natus Apollo,
 Insula firma sterit, quæ tremebunda prius.
 Musarum Regumq; *Parent* denascitur, & nunc
 In medijs lacrymis Insula nostra fluit.
 Ast hic quid lacrymæ, fluctus, quid funera, fletus?
 Hæc non est luctus *Pagina*, lætitiæ est.
 Appagè lugentem Genium, *Brittannia*, vestro
 Concessum est Regi visere tecta Iovis.
 Maturus cœli conscendit templa vocantis,
 Quis credet nostros posse perire Deos?
 Dicite, quid si terra tremat? Vox en *Hymenæa*
 Fundamenta quatit (*Terra Britanna*) tua.
 Si fluit, & refluit, lacrymarum non fluit vndis
 Lætitiæ placido navigat Oceano.
 Quid si terra tremat? festas ducente choreas
 Anglorum Populo *Terra Britanna* salit.

I*Acobi* celebrant Superi sponsalia nostri,
 Et nos in terris (*Carole magne*) tua.
 Esto tuæ Dominæ longævus, *Carole*, sponsus,
 Fias, oramus, seraq; sponsa Iovis.

IAm cessere tibi proavorum sceptræ tuorum,
 Dum thalamos intrat sponsa petita tuos.
 Spemq; fidemq; tibi Regni firmabit Aviti:
 Hac frueris Dominâ? *Gallia tota tua est.*

H. Butler, Aut. Pembr.

Μισοχριστιανὸς μάλα Περφύριος· ὁ δ' ἀνέβαινε
 Ὁ μεγαλοφύχου Χριστιανὸς θυγάτηρ·
 Καί γαρ σοὶ ΓΕΝΟΣ ἐστὶν ἀμόμιλον πάντων τοίων
 Εἶδος ἐπικρατοῖς ἐπέλτται διὰ θεᾶς·
 Ἐν τέτοισι ΔΙΗΝΕΓΚΕΣ πασῶν τε γυναικῶν
 Ἀλλὰ μάλισ' ἸΔΙΟΝ τοῖον ὅτ' ἀνὴρ ἔχῃς·
 Τᾶντα δὲ, καὶ πλείω ἐν ΣΤΥΜΒΑΙΝΟΝΤΑ γυναικί
 Ἐκ βροτοῦ ποιεῖ ἀμβροτον, ὡς δὲ θεᾶς·

Auguste, quod nos, Carole, Carole,
 Bino retusos lumine diftrahis,
 Nec paululum vel commorari
 Ad patrium pateris sepulchrum?

A te per omnes expetimus, tuos
 Olim parentes, Cœlicolas; sacrum
 Magniq; per nomen Iacobi
 Perpetuumq; decus, precamur;

Dignere mœstis, Magne, vel vnicam
 (Si postulemus recta) dieculam,
 Indulgeamus quâ dolori,
 Et patri cineri litemus.

Si iusta nondum Terra Britannica
 Perfolverit digna egregio Patre,
 Necdum tumescens diffilirit
 Melpomene Tragico boatu;

Da fræna cœptis laxa doloribus,
 Nullumq; ponas sollicitis modum
 Parcas inexorabilesq;
 Instabilesq; vices querendi.

Regis perennes funera lacrymar
 Non dedecerent, esset & impium
 Fixisse cancellos, modumve
 Lugubrium querimoniarum;

Ni Tu iuberes (Maxime Principum)
 Tandem sugandas mittere nectias,
 Et coniugales nunc triumphos
 Hoc Lyrico celebrare cantu.

Quapropter villo dura necessitas

Quod non movenda est aut precio aut prece,

Nec mortui stamen *Iacobi*

Noctigenae reparant sorores:

Accinge te, alti progenies *Iovis*,

Accinge te: nostris decimus choris

Immiscet præses *fo. Apollo*,

Vnde cunctusq; *Hymen* adæd sit.

At conjugalem non thalamum ultimus,

Sed primus intret, præferat & faces,

Sternatq; lectum, quo parato

Incipite, incipite, *o Camæna*.

At proh scelestas, proh facinus grave!

Cunctantur omnes, nec monitis meis

Parent vocatæ, sed vocantem

Attonitis similes tuentur.

(Credo) obstupescunt tam subito bono;

Quæ si resurgant, seq; recolligant,

Nunquam tacebunt vel Coronam

(*Carole*) Connubiūmve vestrum.

N. Hobart, Coll. Regal.

Connubio iunctis stabili bona cuncta precamur

Principibus, *Carolo*, *Caroliq;* & *Deiopeiz*:

Fœcundi vt fiant *Augustæ* prole Parentes.

Sic nos securi gaudebimus absq; timore

Intestinatorum, quæ plurima *Regna* ruere,

Bellorum, dum nostra manent *florentiæ* pace.

Interea *Carolo* multos indulgeat annos

Annorum Dominus, bis septem qui addidit tui

Dilecto Regi morituro, ac insuper vnum.

G. Power, Coll. Chr. S.

Roma fidem sterilem solet obicere *Britannis*

Defensorem eius sentiet haud sterilem.

Ar. Kamp, Ad. Clar.

Ætas

ÆTas, Annus, Amor dum vernant (Optime Regum)

Sacra opportunus fœdera sancit Hymen.

Tempestiva magis nunquam connubia iunxit,

Nec superis magis est officiosus Hymen.

Juppiter ætherei summus moderator Olympi,

Non potuit tædâ commodiorem frui.

Lætitia Æstatem placidam tua sentiat Ætas,

Et duplicet flammæ, (si modò possit) Amor.

Autumnum faciat numerosâ stirpe beatum,

Et fructûs Ætas donet, Amorq; suos.

Autumno succedit hyems, sic definit Annus,

Nulla vel Ætatis sit, vel Amoris hyems.

El. Drunken, Aut. Pemb.

IAm Bellona ferox cur ita sævias?

Deponas clypeum, gentibus exteris

Vicinis pariter fœdera sancias;

Iam sistat gemitûs terra Britannica,

Sistat plebs, equites, totaq; curia,

Accedant iterum gaudia mentibus.

Nam nubit *Carolo* Gallia principi.

Exultet gravibus libera vinculis

Captivata cohors, arvaq; rustici

Haud molita sinant iam sterilesce;

Mercator pavidus iam trabe Cypriâ

Myrtoum pelagus scindere desinat,

Nam nubit *Carolo* Gallia principi.

Passim cum patribus ludite filij,

Passim cum dominis ludite servuli:

Hæc vox sydereis insonet axibus:

Hæc vox per populos per mare transeat,

Iam nubit *Carolo* Gallia principi.

Hen. Vintener, Coll. Regal.

Carole,

C *Arole*, fidereos tibi suffectura nepotes
 Intravit thalamos Galla marita tuos.
 Atria regifico splendent completa tumultu
 Atq; vagæ pompæ luxuriante vir.
 Inde supina levi residens Venus arduæ curru
 Torquet olorinâ serica fræna manu.
 Hanc promptè aureolâ nitens cervice reclinem
 Axe, columbarum gemmea biga trahit.
 Vtq; stetit iuxta, & divinos frontis honores
 Lustravit, tacitâ nec tamen invidia:
 Vincis, ait, me sponsa, palam me vincis: at illi
 Anxia purpureus tinxerat ora rubor.
 En, en vt saliat toro grege mixtus ovanti
 Et facer alternam lampada quasset Hymen!
 Vt volucri pennâ pharetrâq; superbus eburnâ
 Præferat accensas ipse Cupido faces!
 Cui nos: attritis puer ô lascive labellis,
 Et quo nunc gaudet præside tora cohors:
 Da, puer, æternis vt vterq; fruatur amantùm
 Ignibus, & certâ spicula fige manu.
 Tum sic ille, (Stygem testatus & arva silentùm
 Et quicquid falsos non finit esse Deos.)
 Mille licet tortûs, & obarmet aculeus illos
 Anguibus edomitis nos dominamur, ait.
 Basia dat castosq; gemens exerceat amores
 Turtur, & ah vidui clamat abesse tori,
 Stat nequam Veneremq; invitat passer, & annis
 Gaudia commutat deliciasq; breves.
 Serpentes, & aves, necnon genus omnè ferarum,
 Perdomuit magnos & manus ista Deos.
 Hæc tela, hunc sensit divinus *Cynthius* arcum,
Mulciber, & *Mavors*, & *Facer* ipse *Deum*.
 Quid referam plures? Bacchum servire coëgi,
 Quamvis hic ipso nomine Liber erat.

& HENRICÆ MARITIMÆ

29

Additur huic *Carolus* claro insigniq; triumpho,
 Si non ille Deus, proximus ille Deus.
 Vivet amor stabilisq; & firmus veriq; nec illo
 Longius extincto vivere possit amans.
 Finierat, tensoq; excussum missile nervo
 Perfodit *Caroli* pectus adusq; jecur.
 Exclamare libet; non est hoc, *Carole*, non est,
 Quod sedet in fixo pectore, vulnus; amas.

De Nave quā utebatur Sponsa.

Æolus emissis licet infremat vsq; quadrigis,
 Et salsas coelo misceat Eurus aquas.
 Ne pulchræ timeas ter-maxime *Carole* sponsæ
 Crede mihi, mergi tanta carina nequit;
 Tuta secat fluctus (en quæ fiducia!) quando
 Illæsam Venerem per mare concha feræ.

*Amica lis inter Angliam & Galliam de terra
 fertilitate suborta dirimitur.*

GALLIA fertilibus terras imitata beatas
 Mellibus, & sulcos, ô Paradise, tuos:
 Alcinoi pingues etiam ausa lacerare glebas;
 Hortulus Hesperidum sæpe vocata fuit.
 Non finit hoc generosa, sed erigit Anglia cristam,
 Ipsaq; dici vult hortulus Hesperidum.
Carle, diremissi litem, mihi crede, iocosam;
 Arbor ibi est, at nos poma tamen tulimus.

Tham. Bonham. Coll. Regali.

ADVENA dum pridem patrias gratissimus oras,
 Delicæq; hominum, Britonumq; decus, repetebas.
Carole, longum emensus iter per ærula ponti:
 Noster erat, tua navis, amor! suspiria ventis:
 Nautæ, vocæ: timor, spes, vela: at gaudia, litus.
 Idem in Francigenam prociis optatissimus oras
 Dum affectu remeas, dioc; e stemmate germen

Inferis hinc thalamus, quod votis, vsq; secundis
 Prosequimur; constans sit amor; placidus torus; amali
 Coniux; florida regna; valens corpus; lectus amplius;
 Grandævum; at serum, senium) sunt gaudia lectus;

D Vm pulchrum Rosa Liliū maritar;
 Candoris nive, purpurā ruboris;
 O felicitet vndiq; vsq; & vsq;

Qui campi Rosa, Liliūq; Vallis,
 Rubens sanguine, sanctitate candens!

S. Wallall, Trif. C. C. C.

Anagram.

CHAROLKSE ET MARIA.
 HICÆLORVM ASTRA.

M Vxi dictum; respueris arripes auro;
 Gallorum spectant Albionumq; plagam;
 Charolus est Phœbus, Phœbeq; Maria conuiscans;
 Aspicio Synodum quos celebrare sacram;
 Hos chorus excelsi vastus comitatur Olympi;
 Fundit dulciculos sphaera rotunda sonos,

Ben. Cleland, Coll. Eman.

Catalogus Regum ANGLIÆ, Cum

Inauguratione & Nuptijs CAROLI &

HENRICÆ MARIÆ.

S Anctius vr celebrem Carolinæ Festa Coronæ,
 Coniugiumq; sacrum Regis cum Henricæ de Gallis;
 (Anglia, quod faustum tibi fit; tibi (Gallia) faustum!)
 Ius Scoti in Britonas repetens ab origine pandam.
 Musa fave, memorans vti post Normannica bella

Vistos

- Guliel.* 1. Victor obit *Gulimui*, *Nenstroff*; rehenre *Roberto*
Guliel. 2. Per tabulas patris regnat cognominis hæres:
Henric. 1. Tum prior *Henricus*, genitor qui Cæsare gaudet,
 Nec mare prole tamen; sed & hinc quoq; *Victoria*
Stephanus. Postquam *Adela Stephanus* diuertit fraude *Matildam*
Henric. 2. Cæsarem, *Henricus* repetit sua iura secundus;
Ricard. 1. Natus ea? sequitur patrem *Leo-Corde Ricardus*,
Iohannes. In prolis, fratrisq; relinquit sceptrum *Iohannis*
Henric. 3. Tertius hunc sequitur genitorem *Henricus*; & illum
Edw. 1. 2. 3. Filius, atq; Nepos, Proneposq; *Edwardus*; Hic arma
 Anglica cum Francis transire variata nepoti
Ricard. 2. Principe de nigro; sed non & sorte secundus
 Ille *Ricardus* erat; quem regis exiit hæres
Henric. 4. *Gandavus*, *Henrici* dominatus ordine quarti.
Henric. 5. Quintus huic, & Sextus adest; Natusq; , Neposq; ,
Henric. 6. Nominis eiusdem Successor; tertius hæres.
Edwar. 4. Non datur: *Edwardus* sed quartus, stirpis Eboræ,
Edwar. 5. Conscendit solium; Quintoq; relinquit habendum.
Ricard. 3. Hic iuuenis cum fratre perit; quâ sceptrum *Ricardus*
Henric. 7. Tertius arte rapit; quem Sept-*Henricus*, & armis
 Fortior, & causâ, pallentibus addidit Vmbris;
 Comugioq; Rosas iunxit rutilantibus albas.
Henric. 8. Hinc satus *Octavus*; cui Sext-*Edwardus* adheret: *Edw.* 6.
Maria. Quem primùm *Maria* soror, tum *Elisa* secuta est; *Elisa.*
 Vtraq; prolis inops. Tum Rex ad sceptrum vocatur,
Iacobus. Utq; Rosas proavus coniungit Regna *Iacobus*.
 Dat Natam hic Comiti ad *Rhenum* Regiq; *Bobemo*;
 CAROLVS. Ausoli *CAROLO* (qui terras inter & ultra
 Proferat Imperium?) triplex Diadema relinquit.
 Sic nova succrevit Fagi de stipite Fagus;
 Et modò succisam sequitur proventibus altis
 Surculus, & patulis extendit frondibus umbram;
 Tityrus & reliqui sub quâ sylvestre canentes
 Pastores recubant; positoq; Amarillidis igne
 Formosam resonare docent *Henricida* sylvas.
 O, quam Fagus amat, Fagi requiesce sub umbrâ!

Hæc quoq; ducendis non aspernanda choreis:
 Huc age, Galla, tuas; nusquam tibi latior aura; aut
 Latior umbra datur: sub quâ pictæq; volucres
 Nidificant, pecudesq; iacent, & vellera pingunt
 Sæpius enixa; per gramina læta gemellos;
 Nec timet agna lupum: sub quâ genus omne ferarum
 Incipit esse cicur dulci modulamine captum.
 Nec pueri hic metuant sylvestria Numina Faunos,
 Nec Saryros nymphæ, nec tu (Galathea) Cyclopem.
 Hic quoq; ridet humus, placidumq; apiare susurrat;
 Scrupus & liquidis obmurmurat alveus undis.
 Carduus hic summo dignus reperitur honore,
 Irida qui magno profeminet incremento.
 Hic quoq; mixta Rosis nascuntur Lilia, nec non
 Mandragoræ flores impressi numina divum.
 Huc age, Galla, tuas (grata est hæc umbra) Choreas.

Ant. de Insula, ii. L. 1. fle Coll. Regal.

De coniunctione Rhodachanthi & Iridos .i.

CAROLI & MARIE.

Tempus erat miseram quo belli feret Erinyn
 Diffusa sub geminis Terra Britannia Rossis.
 Non lex; non pietas valuit; sed vindice dextra
 Sunt Martis dubias omnis passa vices.
 At postquam duplex stirpem Rosa crevit in vnam,
 Rubraq; florem alba; tinxit, & alba rubra;
 Fert Rosa mixta Rosas, & mixta Corona Coronas;
 Linctus & ingeminat seuta Leone Leo.
 Inde statim palmes revirescere gaudet Oliva,
 Et noctem hinc longæ seditionis agit.
 Iamq; dies oritur quâ cunctos munere pacis
 Vna beat mixtæ planctæ relicta Rosa.
 Huic, qui perpetui diffundit floris honorem,
 Ille sibi, & populo consulet ille suorum.
 Ille velut nitido fulgebit in æthere sydus;

Ille suæ carmen posteritatis erit.
 At tu utriq; Rosæ qui non modò germen Acanthi,
 Irida sed Sertis iungis amore tuis;
 Tu iunctos facies fragrare in secula flores,
 Ut Sponsam decoret plena corona tuam.
 Ergò velut nitido fulgebis in æthere Sydus;
 Ergò tuæ carmen posteritatis eris.
 Ergò ego pro vobis numen cœleste rogabo,
 (Audiat Omnipotens quæ mea Musa rogat!)
 Dum rotat astra polus, dum fixa est Terra, Britannis
 Gallica florescant Lilia iuncta Rosis.

Gul. de Insulâ, .i. L' Isle. Coll. Regal.

C Arolus vxorem, duxitq; *Henrica* maritum:
 Alter *Iunone* est, hæc *Iove* digna viro.
G. Dugard Coll. Sid.

I Nsula quæ fuerat reliquâ tellure remota
 (Quamvis illa diu toto disiungier orbe
 Non meruit, gentes referens virtutibus omnes)

Auspicio tandem terris, populisq; videtur
 Connubij sociata novi: iam fortius oras
 Externas orbis pulsabit fama Britannii.
 Aspice quam lætis jactet sese Anglia fati?
 Aeternum factura tibi, quo gaudet, honorem;
 Carole, in hoc vno magnum victuræ *Isabellæ*
 Illi discordis debebitur vnio sceptri;
 At tibi cum toto Britonum concordia mundo:
 Certum est, excipiet magnam coniunctio maior;
 Tu modò Diva, suis quam Gallia finibus Anglis
 Dimittit Dominam regno, thalamoq; potentem;
 O adsis; patrias & qui iam dicere debes
 Certabunt, seu Musa modos, seu verba soluta
 Concipiet, primam te, vel tua munera narrent.

J. Poley Pembroke.

SI qua dies niveis inquam signanda lapillis,

Et fuit in votis si quā terenda dies,
Illa dies niveis, illa est signanda lapillis,

Et venit in votis illa terenda dies;

Carole, regali quā tu diademate cinctus

Cœpisti patrios exhilarare lares:

Quāq; Britannorum cum regno, splendida, felix

Gallia connubij cœpit inire iugum.

Connubium ô felix! per te rediguntur in vnum

Regna Duo, & populos mens habet vna duos,

Gallia ter felix, ter felix Anglia, Regnum

Connubio felix gaudet vtrumq; suo.

Connubioq; velut regnum latatur vtrumq;

Latetur regno sic hic & illa suo.

Quam benè coniunctum par, quorum pectora firmo

Parte omni quadrans fœdere iunxit amor!

Nempe tibi, Virgo, fuit hic vir debitus vnus,

Vna, Vir, hæc fuerat debita virgo tibi.

Tho. Miler Coll. Regal.

ET tristes furæ, & esuenta Pallas,

Et quicquid placidis obest cæmenis,

Ne vestros Hymenæe fortè ritus

Laedant, cuncta procul (precamur) ab sine:

Nostras delicias Venus, Puercq;

Et mollis iocus, & sales pudici

Et Iuno thalamis amica, possunt

(Dum gratam hanc refero diem) intrare:

Nunc lætis decet immolare lucis

Agnam, nunc capiti admoveo myrtumq;

Et dulces agitare fas triumphos;

Sive vndas petis (Alma) sive terras

Lustres, connubium iuvent vtrūq;

Hinc lætis (Dea) carbasum procellis

Pregnantem videas, videntq; discas
 Sic tu pondera grata ventre ferre:
 Sive Henrica tuos per arva gressus
 Malles figere, deviosq; campos,
 Illinc, & gravidi sinus tumescant
 Matrisq; officium scient ab herbis,
 Sic si terra tuas, vnda plantas
 Tangat, non venies inanis Anglis,
 Ast infante parens beata multo;
 Et tu CAROLE, cui toros inisse
 Hos soli licet, ô beate, ad annos
 Longavos dapibus fruire tantis:
 Sic & luctus atrox, trucesq; mortes,
 Ingratusq; toro dolor facessant,
 Et nostræ meliore mente Musæ
 Quos plorare velint rogos, adorent.

Sam. Burrell. Coll. Regal.

Musa recede loquax, thalami cur limina tangis?
 Res agitur regni, Musa recede loquax.
 Non strepitum vanosq; sonos nox illa requirit:
 Mitte tuos flores & tua festa loqui.
 Non niti vera decent tantas præfagia tædas,
 Parvus Amor vates & Venus ipsa canant:
 Accedat Lucina choro, & tu Phosphore lecti
 Conspicuas mundo tolle Hymenæe faces.
 Nos sumus inuptæ comites sterilibq; Minervæ
 Regalem haud docti condecorare thorum:
 At postquam tales thalamos tædasq; parari
 Vidimus, insolita nos subiere faces:
 Sunt Musæ verbis gravis (mirabile dictu)
 Et pariet carmen quæq; Thalia suum.

Tho. Locke Aul. Trin.

Οὐδὲν κοινὸν Ἰβηρογενέσι καὶ ἀνδράσιν Ἀγροῖς
 Στοιχείοις στοιχεῖα ἑναντία· αἰθέρι αἰθήρ·
 Ἄϊρε αἶρ· ὕδατι ὕδωρ· γαῖα τε γαῖα·
 Ζεὺς τῷ θυχεῖ· εὐσεπεί τῷ ὕμνῳ·
 Πικρὸν τῷ γλυκύν· καὶ εἶσα τῷ ἑλβόδοτῳ·
 Ἀνδράσιν ἄνδρες ἑναντί, ἑναντία ὅπλα τε ὅπλα·
 Χερσὶ χεῖρες τε, ποδῶσι πόδες τε, λόγοι τε λόγοισι·
 Γλώττῃ τε γλώττῃ μάχεται, κακίαι τ' ἀρεταῖαι·
 Πισίδ' ἀπίσιν πολεμεῖ, ἀδικύν τε δικάω·
 Ἀνδρῶν κακότης τε φιλανδρῶν τε φίλιωτα·
 Ἄξενος ἐυξείην, φαιδὸν τῷ καλλιπρῶσῳ·
 Ψευδὲς ἀληθείῃ, ἑλδοθεύσκειν θεοσεβείῃ·
 Ἀγλῆφ' Ἰβηρογένεια ἐρίζει ἀκοιτὶς ἀκοίτῃ·
 Οὐκ ἄρα σύμφωτος ἦδ' ἐπὶ Πηλοῦ τῷ Ἰακώβω.

Πάντα φραγχογενέσι τὰ αὐτὰ καὶ ἀνδράσιν Ἀγροῖς·

Στοιχείοις στοιχεῖα ὁμοῖα· αἰθέρι αἰθήρ·

Ἄϊρε αἶρ· ὕδατι ὕδωρ· γαῖα τε γαῖα·

Θεμελὶς τῷ θεμελίῳ· ὕμνῳ τῷ ὕμνῳ·

Τὸ γλυκὺ τῷ γλυκύν· τῷ ἑλβίφ' ἑλβόδοτῳ·

Ἀνδράσιν ἄνδρες ὁμοιοί, ὁμοῖα ὅπλα τε ὅπλα·

Χερσὶ χεῖρες τε, ποδῶσι πόδες τε, λόγοι τε λόγοισι·

Γλώττῃ τε γλώττῃ ἔπειτα, ἀρεταῖαι τ' ἀρεταῖαι·

Πισίδι πίσιν ἔοικε, δίκαιον τῷ δικάω·

Ἀνδρῶν ἀνδρῶν, φιλανδρῶν τε φίλιωτα·

Ἐυξένω· ἐυξείην, καλὸν τῷ καλλιπρῶσῳ·

Ὀρδὸν ἀληθείῃ, θεολατρεῖν θεοσεβείῃ·

Ἀγλῆφ' Ἰβηρογένεια ἔοικεν ἀκοιτὶς ἀκοίτῃ·

Ἐστ' ἄρα σύμφωτος ἦδ' ἐπὶ Πηλοῦ τῷ Ἰακώβω.

Ραδῆλας δι' Οὐνιλέριον·

ἐπὶ τῷ Βασιλέως·

L Audat Virgilium quem Dardanio Anchise
 Ad Simoentis aquas edidit alma Veneta.

Maonius

Mænim vates Peltiden cantat Achillem;
 Servat *Odyssæum*, nomen *Vlyssis*, opus.
Cæsareum numen *Lethæo* flumine mersum
 Blandula *Nasonis* Musa perire vetat.
Mæcenatē atavis celebravit regibus ortum
Flaccus, dulce decus præsidiumq; suum;
Tros Anchisades & *Larissæus Achilles*
 Quiq; in speluncâ callidus *Œvis* erat;
Cæsar & *Augustus*, *Mæcenas* & *Philomusus*
 Mansurum retineat tempus in omne decus.
 O quantum possunt memorum præconia vatum!
 Credibile est fieri carmine posse deos.
 O ego quàm tenuis! neq; enim me dignor honore,
 Vatribus in medijs nomen habere meum.
 Concedo Graijs scriptoribus atq; Latinis:
 Nec facit ad Regis nostra *Thalia* decus.
 Carminibus cedunt quantum mea carmina vatum,
 Cedunt heroum, *Carole*, facta tuis.
 Ipse licet veniat, cui panditur *Hippocrene*,
Mænides meritis detrahet ipse tuis.
 Conabor tenuis Vestras percurrere laudes?
 Non mihi si vires *Phæbus Apollo* daret.
Carole vicisti terræ, pelagiq; labores;
 Vicisti meritis carmina nostra tuis.
 Sola tuos oculos, animumq; *Henrica Maria*
 Vicit: nam potuit vincere visa Iovem.
 Tuq; tuam *Henricam* vicisti *Carole* victor:
 Victores ambo! Tu *Deus*, illa *Dea*.

B. Barlow Coll. Regal.

Iuppiter in cælis solus non sufficit; *Anglis*
 Nec satis est Divus, ni *Dea* iuncta foret.
 Tale precor nobis binī sit numinis omen,
 Quale olim *binī Jyderis* omen erat.

FAbula cœlicolas dum fingit vana maritos;
Mortales factos non videt esse Deos:

Carole tu contrâ, sponsam, prolemq; requirens,

Cùm sis mortalis, te facis esse Deum.

Dij, per quod pereant, contrâ tibi nascitur indè,

Per quod non liceat posse perire tibi.

Guils. Carter. Coll. Regal.

Hymen O Hymenæ, qui feroci
Committis teneram viro puellam,

Antiquum Vranæ genus, diserte

Amoris Venerisq; conjugator:

Pergè linquere Thespiamq; rupem,

Permessumq;, Heliconiumq; collem,

Huc fer, huc aditum, pater leporum,

Lusum pater, & Lubentiarum.

Flammeum cape, pineamq; tædam,

Sertum temporibus, pediq; soccum.

Nam felicibus Henrietta *Carlo*

Nubit alitibus. Lacrima qualis

(Spartæ Gloria) Tyndaris beavit

Atriden face mutuâ minorem,

Ramulis velut emittens tenellis

Palma Deliacæ propinqua Phœbo,

Quos Nymphæ sibi ludictum studenter

Irrigantq;, soventq;, nutriuntq;.

Adeste O Veneres, Cupidinesq;.

Risus, furta, ioci, facetizq;.

Lusus, delictiz, sales, amores,

Gratiz, pueri, puellulæq;.

Virginisq;, prociz, conjugesq;.

Cœlibes, iuvenes, senes, mariti,

Et quantum est hominum beatiorum.

Festinate quot estis, estis, omnes

Hunc diem celebrate lætorem.

Ferte thura merumq; , ferte flores,
Ferte mella, nuceſq; , ferte flammas:
Libemus Veneri Cupidiniq; ,
Reddant gaudia mille, mille feſta,
Mille Lætitias , iocoſq; mille;
Reddant omnia , quæ leves lepores,
Quæ poſſunt lepidos ciere riſus,
Quæ poſſunt querulos fugare fletus.
Et dum Sacra Deo Deaq; ſiant,
Hymen O Hymenæe perſonate.

Nympharum lacrymę & propago Fontes,
Seu per præcipites iugum ruinas
Viam pergitis incitatioſem :
Seu per æncipites vagosq; flexus
Viam luditis implicatioſem :
Hymen O Hymenæe murmurate.
Et vos Aeoliꝝ ducis miniſtri
Dum magnum per inane curſitantes,
Densæ interſtreptis modò huc modò illuc
Sylvæ frondiculis levi ſuſurro,
Hymen O Hymenæe ſibilate.

Ducit *Carolus*, *Henrietta* nubit,
Felix *Carolus*, *Henrietta* felix,
Felix coniuge *Carlo* *Henrietta*,
Felix coniuge *Carolo* *Henrietta*,
Felices pariter Maritus , Vxor,
Vxor maxima, maximus Maritus.
O quantum eſt ſuperum benigniorum,
Quid felicius eſt beatiuſve
Tali coniugio , atq; amore tali ?

Carole aspice qualis è propinquo
Solvit littore Galliz Marita :
Tithoni veluti ſerena coniux
Noctem poſt inamabilem decoro
Fuſos exeruit pudore vultus.
Henrica aspice qualis à marina

Spectat rupe Britanniae Maritus:
 Sylvestros veluti colens recessus
 Idae Priamides cacuminosa,
 Tribus iudicium tulit Deabus.

Sponsa solve ratem, gubernat ipse
 In puppi residens Cupido, & ipsa
 Salo nata Venus salum ferentat.
 Huc cum veneris, Ilithyia, Iuno
 Gratam te excipient, toroq; ponent.

Vos, Par nobile, crescite, & futuro
 Dulce praesidium parate seculo.
 Haec solatia, & iste nuptiarum
 Fructus vnicus, vnicum levamen,
 Mutuis animis amare, amari.

At vos Hendecasyllabi rogate
 Audaci veniam procacitati.
 Signil proficitis, nihil moramur.
 Nam dum noster amore abundet orbis,
 Et ducat celebres Hymen triumphos,
 Fas est ridiculas habere Musas,
 Et gratus labor est ineptiarum,
 Hac si laetitiae; gaudioq;
 Nihil desipitis, nihil sapistis.

Tho. Clavering Coll. Regal.

Henrico regnante Rosa, regnante Iacobo
 Regna maritali foedere iuncta duo:
 At sponsam accersit dum Carolus, Anglia tandem
 Regnis regna, Rosae Lilia iuncta videt.
 Nec flores nec regna sat est tibi iungere; summam
 Et Patris, & Proavi laus tua laudis habet.
 Perge tuar iunctus semper florere Maria,
 Pergat & illa tuis suavior esse rosae.

Tho. Colman Trin. Coll.

Vos

Vos ô Cœlicolæ beatiore,
 Si vel compositis iuvet choreis
 Indulgere, chorôsve ducitare,
 Stellarum ad numerum vsq; concinentes,
 Tædas sedulò Principum iugales
 Spectetis, meritò vndiq; expetitas!
 En casto ut pede castulisq; ocellis,
 Ille vt purpureo nitens in ostro,
 Atq; hæc vt niveo albicans ligustro,
 Prælucent ceteris duces choreæ!
 Vos, ambos manibus fovete vestris,
 Si mortalibus ignibus caletis!
 (Nam vestro est in amore nil amarum)
 Et dulci vt liceat frui quiete,
 Hos sacræ facis vstulate flammâ.

Ed. Morton, Coll. Regal.

*In Sereniss. HENRICAM MARIAM navem
 conscendentem, navigantem, appellentem.*

NAvem vbi pes alter tetigit, terram alter, vt inter
 Divisa est terram gloria, & inter aquas!
 Quumq; tridentiferi sulcavit regna Monarchæ,
 Vt Thetis hanc nympham credidit esse novam!
 Quum tamen ad nostros appellet, vt Anglia credet,
 Quod Iuno, Pallas, quod Venus orta mari!
Carolus Aleyn, Coll. Sid. Suff.

LVgebat lucem ereptam, noctemq; timebat
 Cum Solem amisit terra Britanna suum.
 Hujus at occasum Solis nox nulla secuta est,
 Exoriturq; die deficiente dies.
 Succedis Regi Rex, *Carls*, diesq; dies,
 Sol Soli, patri filius, Idem alius.

38. *Epithalamium* CAROLI

Quinetiam adjungis Phœben, binisq; relucet
 Nec portentosis Anglia luminibus.
 Fortia sunt geminata vnitq; lumina, & Anglus
 Evadit duplici clarior igne polus.
 Orti estis: lentum sit iter, serumq; cubile,
 Gaudeat vt longo terra Britanna die!

Ed. Stanhope, Coll. Regal.

O Cyūs illustrem, nec amantum vota moreris,
 Profer ab Eoo, Lucifer, orbe diem;
 Visure hoc fœdus geniale, optatius vnquam
 Quo nec fortè dabit, nec dedit vlla dies;
 Gallorum en venit Diva à felicibus oris,
Regales thalamos Regia virgo petens :
 Felix auspiciū hoc, Geminis referantibus annum,
 Dumq; halat flores dædala terra suos.
 Felix Connubium est, vbi par pare fœdere iungi
 Contigit, & *si vis nubere nube pari.*
 Felix Connubium hoc, ducit pare fœdere *Princeps*
Principem, vterq; est par Regia progenies.
 Formosi sine nube, & vultu & mente sereni,
 Indole & excellā pectoris ambo pares.
 Amborum pariter sunt Corda & vota parata,
 Par vtriusq; amor est, par in amore fides.
 Felix Connubium hoc mage, cū pare fœdere iam sint
Lilia nupta suis Gallo-Britanna rosis:
 Gratia par florum est; & vterq; est gloria veris,
 Ipsi & sunt flores *Nobilitate pares.*
 Quin splendore suo superat sua Lilia Diva:
 Formā & amore rosas *Carolus* ipse suas.
 Lilia tincta rosis mage sunt formosa, vel ij sunt,
 Aurea purpureis Lilia tincta rosis.
 Ipsa manu *Charis* &, par vt sit gratia morum,
Finxit, & in gremio *sevis* vtrumq; suo.
 Insignis Naturæ virtutisq; triumphus,

Mori-

Moribus illorum scribitur & folijs
 Lilia nupta rosis : quid hoc est ? *Par splendida Casta*
Nupta in utroq; pari est Forma pudicitia.
 Tu festas Iucunde Hymenæ accendito tædas,
 Cum sint *Cuncta pares, sedere iunge pari;*
 Quodq; iuventæ adimis tantundem ô tempus amoris
 Adijcias, sintq; hæc gaudia fausta magis :
 Et tu Corda, & tu Concordia, nocte Coronas,
 Tu, mentes, puræ Relligionis amor;
 Divina invigiles paribus Custodia, ne qua
 Hos vnquam imparitas dispariâre queat.
 Connubij felicitas erit *par Regia proles,*
Magna Domus Regum, & publica nostra salus.
 Magna Domus Regum fit, quæ virtute parentes
 Possit divinos æquiparare suos:
 Magna Domus Regum, Reges auctura Britannos,
Qui gentem æternâ posteritate regant.

E. Travers, Coll. Christi S. T. D.

Quid toties cælo infensi terræq; minamur ?
 Nil potuit cælum, nil terra, quod amplius ipsi
 Optemus, Regem abstulit, & dedit arbiter idem:
 Nec certè in culpâ terra est: nutricis egena,
 Ut victum caperet, natum dimisit in Orbem;
 Maturumq; domum revocavit : at illa ruentis
 Non oblita Orbis, sobolem iam sede locavit,
 Imperiumq; Patri dedit, olim ut quem ipsa beavit
 Felicem reddat populum, gentemq; futuram:
 Et iam præsentem liceat spectare, Britanni,
 Præsentem Regem. Salve (ô rex maxime Regum
Carole) sic omnis veneratur vertice prono
 Pinus, & ipsa tuos arbuta ostendere honores
 Contendunt, sic ipse pedes submissus adorat
 Neptunus, rapidosq; iubet miscere fluctus.
 Xaïps suum resonat cantus *Philomela* sonoro:

Vndi.

40 *Epithalamium*. CAROLI

Vndiq; concurrunt volucres, quas *Thamisis* audit,
 Et quas *Camus* alit, quas excipit amne quieto
 Latior, vt plenâ Regem iam voce salutent.
 Et nos turba situ torpebimus invida? tanti
 Ah pigeat sceleris! nil (credo) fœdus vnquam
 Commisere truces *Thebe*, *Maurivè* rebelles.
 Quin agite, ô iuvenes, fugiat dolor, aurea plausûs
 Tempora iam cupiunt, duris solvantur habenis
 Gaudia, nec rigidos pudeat luisse *Caton*.
 Pleniùs exultet Gens hæc; se Rege potitam
 Nunc meritò iactet, qualem neq; Roma potentes
 Frœnantem populos vidit per sæcula: qualis
 Scriptorum calamo nusquam producitur, an non
 Legimus heroas transacti temporis? an non
 Te, Cæsar, vestrosq; putes audisse triumphos?
 Sin verbis posset satis innotescere noster
 Cæsar, & ablato totus velamine cerni:
 Cederet antiqui iamdudum gloria Mundi,
 Vixq; fores Cæsar, seu ne vix Cæsaris vmbra.
 Sed vana hæc: Laudis longè maiora supersunt
 Argumenta, simul laudant coniuncta duorum
 Corpora Regnorum; sano, quæ nulla priorum
 Ætas consilio, valuit nec iungere ferro,
 Connubio iunxit stabili Venus aurea. Tota
 Gallia iam felix, felixq; Britannia tota:
 Cùm neq; bella strepant intus civilia, vestros
 Nec rumpant medios hostilia classica somnos.

Jacobus Fleckenwood Coll. Regal.

Κ Ἀῤῥολοὺν ἢ μήτηρ· Ἀντι τῇ πατρὶ· Ἰανόβω,
 Τῷ δὲ θεῷ τέκετο γένετο ἡ δὲ θεά·
 Κάριολ· Ἐπὶ τῷ κέντρῳ ἐγαμήσατο· ἀρίστου,
 Ἰσίδωρον νύμφῳ, Κάριολ· Ἰσίδω·
 Κάριολ· ἀθάνατοι δὲ θεοὶ δοίητε Μαρί·
 Ἀθάνατοι τὸ γένος, Ἰδὼν βίον ἡδὼν ἔχον·

Κάριολ· ὁ Διωνύσιος ἐκ τοῦ Βασιλείου·

Felix

Felix, *Henricam* ducas duni, *Carole*, Nympham, *Gallica* sunt *Anglis* lilia nupta rosis :
 Quæ nemo melius sponsalia posset Apelles
 Pingere, quam *vestra*, *Florida* Nymphæ genis;
 Illic pulchra rosas comitantur lilia nostras,
 Illic ludit amor, ridet & ipsa Venus:
 Divitias hic *Flora* suas formosa reponit,
 Hisce genis omnes prodiga fundit opes:
 Omnes fundit opes, & lilia debita Nymphis,
 At tibi dat proprias (*Carole*) *Diva* Rosas:
 Quippe inter pulchras flos est *Henrica* puellas;
 Inter formosos *Carolus* ipse viros.
 Hunc vidit duplicem proles *Cythereia* florem,
 Et deus hic posthac vnicus, inquit, erit.
 Protinus è pharetrâ misit deus ille sagittam,
 Cuspide & auratâ fixit vtrumq; iecur;
 Ambos vnus amor vicit, precibusq; vocatus
 Vnum de duplici flore creavit Hymen.
Maia parens florum vocat ad sponsalia Nymphas,
 Et *Charites* lepidos iussit inire choros:
 Hæc, inquit, mihi *Testa* dies, ac *aurea* fiat,
 Mense meo *felix* iste paratur Hymen:
 Nunquam tam pulchros videre hæc lumina flores,
 Quamvis me *Florum* creditur esse deam:
 Auspicijs incepta meis sponsalia fiunt,
 Vivant auspicijs semper & illamæis:
 In gremio tu Sponsa tui floreſce mariti,
 Semper & in gremio floreat illè tuo:
Vestraq; vobiscum, (quæ sit numerosa) propago
 Floreat, & semper *Maia* superstes erit:
 Vtq; immortalẽ reddit *Tithona* maritum
 Nectare, quæ solis *Nuntia* diva venit:
 Sic, *Henrica*, tuus bibat oscula *Carolus*, illi
 Oscula & ambrosiæ & Nectaris instar erunt.

T. Randolph; Trin. Coll.

Inter solennes ritûs, & fœdera lecti,
 Dum iungant stabilem mutua vota fidem:
 Annulus induitur mœx lævæ vxoris, & illo,
 Quo digitum, mentes commodus orbe ligat:
 Quæ quoniam cordi manus est vicinior, inde
 Vult hœc componi circulus ille duos,
 Sic pacem niveo iungat concordia filo,
 Gestiât & *Carolus* coniugis in gremio.
Francus amicitia pignus militq; , tulitq;
Anglo-Francus erit, *Franco-Britannus* erit.
 Sed mirum est pævo quod nesceret annulus orbe
 Terras, divinit quas maris vada, duas.

Tho. Fisher, Coll. Regal.

Carole quod castra torquent tua pectora flammæ,
 Arrisitq; animo *Galla* marita tuo:
Anglia lætatur quondam incertissima: siccas
Carole luminibus lumina nostra tuis:
 Ecce venit tibi nympha, fretum gratatur eunti,
 Ludit & in densis squammea turba choris:
 Neptunus tali pascens sua lumina formâ
 Hoc æquor voluit, quod solet esse fretum.
 Illa tamen (tantæ est coniuncta modestia formæ)
 Iam sibi, quod tibi scit se placuisse, placet.
 Tanta deus firmâ coniungat pectora pace,
 Tantaq; felici fœdera prole beet!

C. Faldo, Coll. Regal.

Trojanus pounum *Veneri Paris* auulit, esto:
 Eiusdem & *Carole* nominis urbs *Veneram*.

Guil. Breton, Coll. Eman.

Anglia

Anglia visa sibi quondam, te cœlibe, felix,
 Dum stares patriæ sola columna tuæ:
 Cum videt alcitâ geminum te, *Carole*, sponsa,
 Felicem duplo se putat esse magis.
 Viderat Hispanæ motum rumore puellæ,
 Antè Pyrenæas perpenetrâsse nives.
 Viderat; & stupefacta diu, mox læta remansit:
 Grata fuit thalami spes, vel ab hoste tui.
 Pòst, vbi nequicquàm technas expertus Iberas
 Ad patriam retrò vela secunda dares,
 Quot sylvæ periire tibi? te terra recepto
 Æmula sydereæ splenduit igne domûs.
 Quid postquàm nullo sponsam discrimine partam,
 Et coniuratæ gemis adesse videt?
 Credo equidem in flammis, si tu patereris, abiret,
 Et te si medio posset in igne frui.
 Vnum est quo fieri felicior Anglia speret,
 Si fructum tanti sentiat ipsa tori:
 Sic tibi, sic nobis votum commune feretur,
 Vt crescant nati gaudia nostra tui.

Tho. Vincent Coll. Trin.

Cur nunc inani carmine nznias
 Pimiplea nectis? cur ita gaudium
 Commune contristas querelis
 Flebilibus, miserôq; luctu?
 En hæc choreas tempora pôstulant,
 Et læta mistis carmina tibijs:
 Curas & ingratum dolorem
 Trade mari, levibusq; ventis.
 Regem *Jacobum* carmine funebri
 Flésti peremptum: nunc fide Theïa,
 Nunc rite solennes triumphos
 Læta tuo modulari plectro.

Tu sola nescis hæc, quibus anguli

Telluris omnes undiq; personant?

Attende, dicam quod dolenti

Det requiem, facileq; somnos.

Genti Britannæ Carolus imperat,

Dignamq; tanto Principe coniugem

Galli dederunt, Gallicanæ

Delicias Veneremq; terræ.

Hæc nuper oras appulit Anglicas;

Sestonq; linquens, & patrios Deos,

Prævertit audentem Leandrum,

Ipsa prior veniens Abydon,

O Nympha, fausta sint tibi nuptiæ:

Hymenq; præfens, & Dea pronuba

Adfint faventes, & benignæ

Prole tuos thalamos secudent!

G. Good Coll. Royal.

I Vngitur Angliaco cum Phœbo Gallica Phœbe?

Sparge tuam Phœben lumine, Phœbe, tuo.

Vt micet æternas nobis tua Cynthia noctes,

O micet æternos lux tua, Phœbe, dies!

G. Frisney Coll. Magd.

NE mirere tuos si, Carole, carmen amores

Cantet inauditum: iam me ferere potam.

Si sponso te digna canam, si coniuge tantâ,

Tu vires, animumq; meis das, Dive, Camanis.

Vive decus thalami, thalami & spes altera vires.

Vivite felices ambo; Dijs vivite chori,

Qui vestras sociant ætérno fœdere mentes;

Propitijq; toris faveant, prolisq; beata

Sponsores faciant fidos; ab origine primâ

Quæ repetat proavos, & avos, sanctosq; parentes.

Quæq;

Quæq; genus referat genio, vitamq; sequatur.
In nova sic animas, sic fas est corpora mitti.
Sic olim ex oculis, & iam quem fata tulere,
Reddat posteritas; sic semper, *Carole*, yivas,
Vtq; tuos ornes, atq; exorneris ab illis.

Rob. Carter Coll. D. Johan.

QUæ modò lugubri vestita Britannia panno,
Lætor in aspectu, pulchra *Maria*, tuo.
Tu mihi (Nynpha potens) vera argumenta ministras
Lætitiæ, mixtos non habitura metus.
Tu mihi Magnanimum *Henricum*, Sanctumq; *Iacobum*
Restitues, summi Munera chara Dei.
Salve ergò Nymphas inter pulcherrima: sisq;
Sub Domino *Carolo* spesq;, salusq; mea.

Robertus Gardiner Coll. Regal.

QUæ gracili nuper sudisti carmine luctus,
Optatum tenuis iam cane, *Musa*, melos.
Tetrica iucundo cedat Libitina Hymenæo,
Obtineantq; suas gaudia nostra vices.
Adsit Hymen, socijs hederâ redimitus & vlmò
Dignetur Thalamis invigilare suis:
Tam fidas nunquam coniunxit fœdere dextas,
Et nunquam par tam nobile iunxit Hymen.
Purior est auro, nec non perfectior orbe,
Annulus ex atro quem fore spondet, Amor.
Annule, semper eris gemmâ pretiosior omni,
Transseat auristui dives arena Tagi:
Turpia sordescant Midæ Crassiq; talenta,
Et precio inuideant Indus uterq; tuo:
Vnicus es Thesaurus & ingens gaza, *Britanni*,
Hiberni, Galli nunquam habuere parem.
Annule, qui digitum regali carcere claudis,
Cui similem optaret pulchra *Diana* suum:

Captivum custos semper tuensis, & istam
Fac salvam praestent Disq; Deaq; manum.

E. D. Ant. Pom.

CAROLE, quo pacto tetigisti littora nostra
Miror, ab Hispanis cum rediturus eras:
Nil iuvat infidos cursum tentare per æquor,
Perfidiae poenas postulat ille locus.
Nec mirum est, quia pulchra Venus, quæ mater amorum
Dicitur, æquoreis edita fertur aquis.
Sed fallor, mentemq; error decepit inanis,
Nec tibi fracta fides, nec tibi læsus amor;
Nam quamvis corpus fallax Hispanus haberet,
Mens tamen est Gallis tota retenta tuis:
Hic meta est, soli cui vestra sagitta minatur,
Hic sola est tanto scemina digna viro.
Quam bene coniuncti vos estis! secula priora
Tam bene compositum non habuisse torum.

Io. Crouch Inn. Coll. Regal.

Εἰς τὴν τοῦ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, καὶ τὴν τοῦ ΕΡΡΙΚΟΥ
περὶ τῆς ὁμωνυμίας καὶ διαφοράς.

Aὐτὸν ὁμωνυμία ἐστιν, ἀνὰ τὸν ὅμον ἀδελφαί.
Ἡ δὲ κλησκέλ' ἴσως Μαρίν, Μαρίν δὲ καὶ ἡ δὲ.
Τῆς δὲ πατρὸς βασιλεὺς, βασιλεὺς δὲ πατὴρ πῶλε τῆς δὲ.
Τὴν δὲ ΕΡΡΙΚΟΣ ἐγγόνι, ἐγγόνι δὲ τὴν δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.
Φραγκομένον ΕΡΡΙΚΟΣ, Ἰβηρομένον δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.
Ἀνδάνη ἡ δὲ Ἰακωβιάδα, καὶ ἀνδάνη ἡ δὲ.
Εὐγαμία ἡ δὲ εὐφραίνειτ' ἀποτέγγατος ἐν τῇ ἡ δὲ.
Ἡ δὲ φίλοις χαρὰν, σοφὰς δὲ φίλοις λίρ' ἡ δὲ.
Καίρ' Ἐρρίκογόνου, οὗ καὶ Φίλιππογόνου.
Χαίρειτε Φραγκογόνους καὶ Ἰβηρογόνους.

Ex τοῦ Βασιλέως.

Quis

Q Vis novus hic nostras sonitus pervenit ad aures ?
 Quid rutili surgunt ignes, cœloq; minantur
 Interitum ? quæ ceperunt nova gaudia terras ?
 Nosco diem, Angligenum donatur Gallica Virgo
 Augusto, atq; horum thalamis hæc cuncta parantur.
 Eia age, fert animus, dum fervent compita flammis,
 Dum campana sonat, dum læta Britannia templis
 (O bene si possem!) largos indicit honores,
 Tantarum causas, seriemq; evolvere rerum.

Purpureos vix læta orbi Tithonia vultus
 Extulerat, roseoq; diem parefecerat ortu,
 Cum patris fines, & dulcia regna Britannum
Carolus, Hesperij commutaturus arenis,
 Deservit, castos illie thalamosq; torosq;;
 Et connubia læta petens, faustusq; Hymenæos.
 Quoq; peregrinis securior esset in oris,
 Sumpsit & ignotos habitus, & vestibus ora
 Ambiguis texit, tum maiestate verendos
 Contraxit subito vultus. Sic Iuppiter olim
 Ætheraq;, & cœli radiantia templa solebat
 Linquere, visurus terris pulcherrima formâ,
 Mortalesq; suis superans virtutibus ausus:
 Villane erat, proprio quam dignaretur amore,
 Perpetuumq; decus cœlestibus inderet astris?
 Jamq; ratis placido superaverat æquora cursu,
 Et multum Angliaco celebratum nomine portum
 Appulerat, veteres retinent ubi iura Caleres.
 Hic gratum deponit onus; sua pondera rursus
 Expetit ipsa ratis, studioq; expectat inani.
 Quinetiam mœstæ repetunt Nereïdes undas,
 Atq; dolent nullas, quasquam & latentur in illo
 Officio, traxisse moras, cupiuntq; beato
 Principe posse frui rursus, vultusq; rueri
 Sydereos, & iniqua incusant undiq; fata,
 Quod sub arenoso de gentibus æquore terras

Abstruere. Illum ac plaudenti lictore tellus
 Excepit, testata modis nova gaudia miris.
 Discedunt subito nubes, tamen aera nulli
 Concutiunt venti; populus lætatur, ac vnde
 Proveniunt tanti ignorant in pectora motus.
 Credere vix possunt, tamen hic ubicunq; moratur
 Numen adesse putant; felicius ire videntur,
 Atq; redire dies cum crebris provida votis
 Perpetuo tales exposcunt numina soles.
 Ille tamen memor incepti, noctesq; diesq;
 Urget iter, donec tandem requiescere in aula
 Formosæ miranda *Henrica* fama coegit;
Henrica *Henrici* magni de stirpe, tot annos
 Gallia cui suberat, belli pacisq; magistro:
Henrica Augusti soror, & nata inelyta matris
 Formosæ *Maria*, *Medicum* de gente creatæ,
 Tuscorum *Medicum*, quos tandem serior ætas
 Protulit, expulsi solamen dulce *Camænis*,
 Quorum divino remeârunt munere *Musa*,
 Barbariesq; Italiam horrida cecidit ab oris.
 Hanc alias inter tales, simileq; deorum
 Ducentem choreas homines, nunc voce canoræ,
 Nunc pedibus variare vices, nox proxima spondet.
 Ergo ingens illuc, confluxerat undiq; turba,
 Turba hominumq; ingens, atq; ingens turba deorum,
 Quos inter doctus citharam pulsat Apollo,
 Dilectasq; Paphi linquens *Venus* aurea sedes.
Henrica lætos oculis affabat honores.
 Hinc atq; hinc circum matrem glomerantur Amores.
 Tu quoq; sæve puer, solus vexare Tonantem
 Qui potes, & cælum omne tuo miscere tumultu,
 Ipse Cupido venis, summos qui figere Reges,
 Heroasq; soles contempta plebe ferire,
 Et tecum flammæq; geris, plenamq; pharetram.
 Ast ubi iam vario completa sedilia cœtu,
 Obscuro superi, nubulosq; aere septi,

Mortales frustrant visus, tactusq; retundunt.
 Vna oculosq; animosq; hominum pulcherrima forma
Henrica movet, hanc omnes læto ore tuentur,
Carolus hanc totam flagrantibus haurit ocellis.
 Nunc laudare pedes, quales habuisse serenam
 Credibile est *Helenam*, aut divam, quæ conjuge *Peleo*
 Felix magnanimi genetrix celebratur *Achillis*;
 Nunc fufas per colla nives, pulchrumq; comarum
 Suggestum, castosq; oculos, formaq; decorem
 Incipit, & tacitâ secum omnia volvere mente.
 Innocuosq; ignes, & mites pectore flammâs
 Concipit. Eventus mens nil præfaga futuri est,
 Attamen hæc illi thalamis iam sola videtur
 Digna suis. Sed dura patrisq; immota voluntas
 Obstabat cœp'is, & inania vota repressit.
 Hæc dum is sollicito versabat pectore, *Phœbus*
 Abdita tandem illis oculis, quibus omnia lustrat,
 Hunc vidit, (quis enim poterat latuisse videntem
 Cuncta Deum?) faciemq; vbi chari agnovit alumni,
 Talia ridenti fertur dixisse forori.
 Chara soror, cernisne vt turbâ pressus iniquâ
Carolus hic magni proles *Augusta Jacobi*
 Æstuat, ignotisq; indutus vestibus ora,
 Ludorum, *Henricæq;* venit spectator ad Aulam?
 Ille quidem *Hispana* quærit connubia gentis,
Austriaciq; petit genialia fœdera lecti.
 Sed neq; convenient *Hispanica* regna *Britannis*,
 Et, ni fatorum fallat me lucidus ordo,
 Hos thalamos frustra tentabit; dignus & ille
 Est multò meliore toro: procul aspice quantus
 Sydereæ cervicis honos, vt Regia celsi
 Indignata tegi capitis sese exerit altè
 Maiestas, vultuq; humilis decoratur amictus.
 Quom animo superat; nihil est fortuna quod illi,
 Quod poterit virtus, concedereq; solus vtrumq;
 Culmen habet; semper remoratur pectore in isto

Mars tuus, atq; eadem spirant præcordia *Phœbum*,
 Tu, si quas vnquam nostro de carmine laudes
 Cepisti, gratumq; decus, si teq; tuumq;
 Concelebrant natum æterni (mea cura) pœtæ,
 Si bene quid de te merui, nunc, oro, beatis
Henricam indulge thalamis, age iungito dextras,
 Et rege cognatas æterno fœdere gentes:
 Finierat: vultu arrisit *Cytherea* benigno,
 Tunc sic orsa loqui. Quæ te nova, *Cynthia*, curas
 Sollicitat? veteresne adeo obliuiscere mores?
 Et tibi quidem hæc superum thalamis est, hanc ego matris
 De gremio excepi, & nostro de Nectare pavi.
 Hæc si *Thessalicis* conspecta fuisset in agris,
 Errasset laurus secura in littore *Daphne*,
 Et tua adhuc rigida velâsent tempora quercûs.
 Hæc eadem mecum semper, novus ignis amanti
 Sæpe futura lovi, quatu verum versus in aurum
 Alliceret, plumâve levi deluderet, atq;
 Propter quam frontem crisparent rursus honorem
 Cornua, sed multis tandem me Iuno querelis
 Vicit, & illius tandem miserabar amores:
 Par formæ genus est, virtus sed maior, utroq;
 Hanc mihi fas non est *Helena* componere; genti
 Trojanæ exitio fuit illa, suæq; nec vti
 Hic licet exemplis, quamvis morientis, *Elise*,
 Non nisi casta decent animos exempla pudicos:
 Talis *Penelope*, votum quæ mille procoram,
 Mille pœtarum decussis: *Lucretia* talis,
 Quæ vitam simul absolvitq; citore pudorem
 Imò omnes superat, quas aut finire *Pelagæ*
 Claras, aut *Latia* veras retulere *Camæne*.
 Sed dabitur iuveni, talem meruisse puellam
 Quem tu *Phœbe* refers: diva, me iudice, digno
 Mortalemne negem? dabitur: pars altera curæ
 Ille meæ; his etiam reprobis *Carthago* vniis:

Dixerat hæc, puerumq; vocat, cui plurimus ignis
 Ore, manuq; faces, & nunquam errantia tela,
 Atq; ait: an solitis manus ista armata sagittis,
 Nate, nec in tantâ quisquam tua vulnera turbâ
 Sentit adhuc? arcus capias ignave fideles
 Hunc serias, nec crede humili de sanguine natum,
 Regia progenies celatur veste sub illâ.
 Excipit is subitâ matris dictata pharetrâ,
 Iaciat & ardentes *Henrica* ex ore favillas.
 Quem non illa hominum, vel quem non illa deorum
 Forma movere queat? quem non incendere totum
 Tam docti potuere pedes? Tandem vritur ipse
Carolus, obruiturq; vndantibus vndiq; flammis,
 Æthereamq; potest iam non transire Pyrenen:
 Sancta sed illicitum pietas superabat amorem,
 Et propè iam firmata fides; tantumq; libido
 Non potuit, quantum potuit dijs proxima virtus
 Ergo iter inceptum, & chari mandata parentis
 Festinare parat, lætiq; fruuntur Olympo
 Cœlicola, soli *Carolus* comitantur eundem
 Idalius puer, & fatorum doctus Apollo,
 Solliciti, & varijs turbati pectora curis.
 Ille suas nullo effusas cum vulnere vires,
 Nunc primùm faculasq; manu nigratus inertes,
 Æstuat, & crebris pergit vacuare pharetram
 Ictibus; hic metuit, persistit ne fata, cavetq;
 Ne sua venturis pareant mendacia scelis,
 Vicit cura dei, & fatorum immobilis ordo
 Vicit, & infectis deduxit carbasa voris.
 Ast ubi iam patrias remeasset tutus in oras,
 Et post terrarum varios, pelagiq; labores
 Parta quies, veteres animo revocantur amores,
 Celatiq; diu patuere Cupidinis arcus.
 Vulnus inest venis, carpuntur & igne medullæ,
 Nec sufferre valet iam tanta incendia flammæ;
 Sed patrem alloquitur. Quoniam vtiq; verende, tubemur

Expectare pater? quidq; irrita scedera servas?
 Sat nostræ indultum est fidei, an per cæcula ponti
 Transcurrisse parum est? hæbeant Hispana *Marianæ*
 Regna, modò *Hemica* mihi Gallia donet amores.
 Dixerat, egregium formæ repetitq; decorem,
 Et genus, & veteres narrando recolligit ignes.
 Mota patris tandem mens est, primiq; virorum
 Mittuntur, tanti poscant qui scedera lecti.
 Risit Amor, rursusq; suis confidere telis
 Ccepit, & ærias iactantior explicat alas,
 Idaliaq; domos repetit, matremq; coruscant
 Nuntius, hanc simulac conspexit, vicimus, inquit,
 Vicimus, & nostrum iam sensit *Carolus* arcum.
 Surrexit cithæra læta Venus, currumq; parari
 Iussit, Amycleosq; ad fræna citavit olores.
 Illi currus erat gemmis distinctus, & auro,
 Quem quondam solers præstanti Mulciber arte
 Formarat, pignusq; sui donarat amoris,
 Iunone, & multum invidiâ flagrante Minervâ.
 Digna Deæ sedes: hic suave rubens Hyacinthus,
 Hic flexus radiabat Onyx, & concolor alto
 Vena mari, viridisq; illic fulgebat Iaspis.
 Surgebant rutilo fastigia nixa Pyropo,
 Et sola lucebant multo decorata Smaragdo.
 Materiam superabat opus; sublimis in alto
 Illa sedet folio, moderatur fræna Cupido.
 Hinc matrem latè sequitur gens mollis Amorum,
 Otiaq; & blando Rifu comitata Voluptas,
 Et nullis violata vnquam Concordia Rixis.
 Nec iam fallaci Veneri Periuria vultu,
 Nec Levitas, sed casta fides, concussa; nullâ
 Pectora vi, firmâ comes it Constantia mente,
 Et longè ante omnes tēdasq; faciesq; iugales
 Portat Hymen. Celeres labuntur in æthere cygni,
 Festinantq; viam, & radianti tramite cælum
 Signant, & roseo percussi colla flagello,

Descendunt riguos vbi lambit Sequana campos.
 Constat hic, notos & nil cunctata penates
 Ingreditur Venus *Henrica*, dein talia fatur:
 Salve progenies Regum, parituraq; Reges
Henrica, ô cunctas inter dilecta puellas
 Vna mihi, tantum libuit sumpsisse laborem
 Propter te solam, ne tu privata maneres,
 Vtteriùs, Steriles aut transmittare per annos,
 Néve vltra iuvenis nutritet *Carolus* ignes.
 O digno nectenda viro, te quanta beatam
 Fata manent? triplici regno dotabere virgo,
 Atq; inter medios ibis Regina Britannos.
 Scotica terra tibi, tibi Hibernia serviet yni,
 Et Thamisis placido submittet pectore fluctus.
 Dixit, & arcanum dictis inspirat amorem.
 Pacta fides, promissa dies, cùm talia nato
 (Si qua fides) fertur retulisse *suprema Iacobus*.
 Nate, tibi vxorem simul & mea sceptrâ relinquam,
 Atq; priùs Regem, quàm te dixisse maritum
 Iam cunctis (mecum sic Dij voluere) licebit.
 Me sibi, quem dederant, cœlestia regna repossunt,
 Tu curis succede meis, diademata sume,
 Seculaq; hæc rursus forma meliore metallo,
 Et nostrum factisq; tuis, natisq; propaga
 Nomen, & huc nostro venias tum serus Olympo.
 Dixerat, & liquido signavit tramite pubes,
 Agnovère Deum cuncti. Nova nupta marito
 Ducitur, ingrediturq; ratem, comitatur euntem
 Alma Venus, currûq; ratem despectat ab alto,
 Et manibus nunc blanda rosas, nunc lilia fundit.
 O ratis antiquâ multò felicior Argô,
 Iam tibi (ni fallor) nova sydera parturit æther,
 Tuq; olim nitido spectanda locabere cœlo.
 Non hominem, ô divam certè vehis. En sua mulcer
 Aequora Neptunus. Sed iam per cœruli ponti
 Transvecti, optatâ cuncti potiuntur arenâ.

Phoebus adest, secumq; novem de monte sorores
 Attulit, & sese adiungit nova turba priori.
 Ridet humus quacunq; de j gradiuntur, & vq;
 Luxuriat calcata rosis, & violaria campos
 Vndiq; fragrant pingunt, quacunq; relicta est
 Orbita, formosissq; exurgunt lilia liliis.
 Ut verò excepit venientes Principis istos
 Aula Deos, mora nulla, suo iam quisq; libenter
 Fungitur officio; thalamos Hymeneus oberrat.
 Suspenditq; faces, solito de more, iugales;
 Non solvenda vnquam Concordia vincula necesse;
 Iungit Amor dextras. Plectro tum Phoebus eburno
 Exorsus, digitis tentans, paulumq; moratus,
 Talia fatidica profudit carmina voce.
 Angligenum columen, proles Augusta Jacobi,
 Tuq; o magnanimi *Henrici* certissima proles,
 Iungite perpetuo cognatas federe dextras.
 Nascetur vobis iam lata vellerà Parca
 Alba parant, lato iam flamina pollice versant
 Nascetur puer, & tibi *Carolus* alter in Aula
 Parvulus alludat, qui cum te fara tulerit,
 Hæc tua sceptrâ regat, simul & coniungat avorum
 Virtutes, patriumq; decus; qui pace gubernet,
 Florentesq; regat populos; & Marte feroci
 Fulminet *Italiam*, *Mahometi* enasq; superbos
 Cogat inasuetis iam, subdere colla catenis,
 Et Tartessiacis latè dominetav in oris.
 Iam video quantas strages dabit ille per hostes;
 Iam video quanto, populos mettuendus amore
 Frænabit, totq; omnis celebrabitur orbe.
 Eia agite, optatas tandem coniungite dextras,
 Eia agite, & pueri promissa impellite fata.
 Omne lata Venus, perfudit cæca liquore
 Nectareo, teneræ modulantur carmina Muses
 Totâq; vix vnam resonant Britanmia vocem
 Sufficit, o *Hymenæe* *Hymen* ailes o *Hymenæe*.

In adventum HEN. MARIE, ex Gallia.

Qui prius horrendum fremuistis in æquore fluctus,
Dum Boreas rapidas turbine torquet aquas;
Parcite crudeles: in nos, non saxa, ratesq;

Sævitis, minimam sentiat vnda moram.
Nam tot, Thessaliæ cum liquit littora puppis,
Non fuerant tumido credita fata salo.
Semideos Argo tantum transvexit, at ipsam
Puppis nostra vehit per freta longa deam.

Aliud.

Floret ager, nitidis tellus nitet aurca gemmis:
Naturæ solitas parturit arbor opes,
Nympha veni, ut videas ubi ver aspexeris, anni
Quam cedant veri tempora verna tuo.

Aliud.

CAROLE perpetuam spondenti tibi sidera pacem;
Quod tibi Francigenam iungis amore Dram:
Nempe, priora ferunt gallos metuisse leones
Secula, sed iam nil quod timeatur habent.

Ri. Williams, Coll. Regal.

De insignibus, & nomine Gallia Poëma
omen pollicentibus

Lilia Galliarum decorant insignia: mentis
Candorem referunt: animi sunt protinus albi,
Omen nomen habet, namq; a *γαλα* Gallia dicta est:
Corpora lac referant, sunt corpora protinus alba,
Candida mens, corpus, quod si fortuna sit alba,
Surgit fausta trias: sunt omnia protinus alba.

Carolus Alegen, Sida Sess. Coll.

Cum

Cum Solem, & Venerem fecit Natura Planetas
 Vicinos, tanquam foemina, virq; forent,
 Connubium sanxisse tuum tunc (Carole) visa est,
 Cui Venus est nodos impositura suos.

I. Grouch sen. Coll. Regal.

Τὲ κνον Ἑρρίκῃ μεγαθύμῃ Ἰκκῇ
 Ὀλβιος γὰρ προσδίδεται σὺν ὕμνῳ
 Καρρὸν δόξο χαρὸς λαοῖς,
 Δία Μαρία.

Τίτλε Ἑρρίκῃ δούαλερ χροίζεις;
 Καρρὸν & θύο, μέγαλοι τοῦ ἀνδρός,
 Ὅι λαοὶ πάντες καλῶσιν· Ἡκκῇ
 Δία Μαρία.

Ἀνδρες, νῶοι, παῖδες, φροντες,
 Μητέρες, κῆραι, γράιδες, γυναικες,
 Νύμφαι αἱ καὶ καλῶσιν· Ἡκκῇ
 Δία Μαρία.

Ex tū Basilicis.

Lata procelloso remeabat ab æquore Cypris
 Spumanti prognata falo, curruq; parato,
 Ibat olorinis devecta volucribus, Idæ
 In nemus umbriferum; Charites comitantur euntem,
 Et lateri pennata cohors glomerantur Amores,
 Armati faculisq; manus, humerosq; sagittis.
 Tum Venus: ô generosa phalanx, cui lucidus æther
 Parer, & immensi deseruit machina mundi,
 Si quando vestris tepuerunt corda favillis
 Humana, (& certè tepuerunt) nunc date flammæ
 Igniferasq; faces, hunc, nunc, gratissima matris

Pignora,

Pignora, (sic placitum) Henricæ, *Caroliq;* perusta
Regia lascivis mollescant corda sagittis.
Ite citi, volucresq; fugâ prævertite ventos,
Et placidas spirare faces, ego protinus ibo,
Regalesq; dapes inter, laticemq; Lyæum,
Pocula Acidalio fundam spumantia succo.
Hæc effata Venus, finem dedit ore loquendi.
At puer Idaliæ suspensus in oscula matris,
Sic fatur: lætare parens, immune trophæum
Rettulimus, nostrum iam sensit *Carolus* arcum,
Mariamq; ferâ trepidantem cuspide fixi.
Quippe vbi frugiferas terras, & dulcia passim
Littora Gallorum lustravimus, inter opacos
Inveni lucos citreorum, mille vagantes
Nostraq; certatim meditantes præmia nymphas.
Hic ego Mariæ decus inviolabile formæ
Aspexi, tacitumq; furens in mollia flavæ
Virginis auratam iaculabar corda sagittam:
Verum vbi conatus frustra cecidere, (fatebor)
Confugi insolitas (quid enim superesset?) ad artes,
Et *Caroli* faciem, noctem non amplius vnam
Fallebam (satis illa fuit) tum protinus illa
Vidit, & incaluit, tacitosq; in pectore questus
Ingeminans, cupidq; tenuem bibit ore favillam,
Et tota in vivas abiit lætissima flammæ:
Ergo insperato correpta Cupidine virgo,
Extinxisse faces, calefactaq; pectora ponti
Æquoreis meditatur aquis, comitata catervis,
Et procerum stipata choris, parat ire per vndas
Angliacas, vndaq; suos lenire calores.
Ut puppim insiluit, domitor maris æ quora fundo
Insidiq; minas pelagi compescuit, omnem
Ventorum rabiem latebroso clauserat antro
Æolus, alludunt vitreo sub gurgite nymphæ,
Felicesq; vias grantantur, cærule Doris.
Præcludit, frænataq; rotis delphina Palæmon.

Dumq; ita progreditur cita crebrescentibus auris
 Pinus, tollentes vocem super æthera, nautæ
 Talia latifico ducunt exordia cantu.
 O ratis ante alias felix, magè nobilis Argò,
 Quæ primùm pelagus tumidum sulcauit, & ipsum
 Velleris aurati spoliū, prædamq; petebat.
 Nec classi invidas Phrygiæ, quæ per freta vexit
 Tyndarin auricomam, superi licet illa Tonantis
 Nata fuit, divumq; soror, Lacedæmonis vxor,
 Atq; adeò Argolicis specie prælata puellis.
 Talia dicentes, sponsæ, proludia laudum,
 Optatâ tandem Britonum potiuntur arenâ.
 Stant iuxta lecti proceres, Britonumq; senatus,
 Nobiliumq; chori: sed postquam *Carolus* vncas
 Adventasse rates vidit, lætatur, abundè
 Gaudet: Amyclæis minùs exultaverat oris
 Pastor, ad Iliacas Helenâ properante carinas,
 Totus in amplexum dilectæ coniugis ibat,
 Et sua virgineo pascebat lumina vultu.
 Parte aliâ proceres, & *Buckinghamus* Heros
 Regis amor, summumq; decus gradiuntur, & artus
 Poplite flexo incurvant, divamq; saluant.
 At simul heroes tetigerunt præpete plantâ
 Londinum, subitò biforem dat tibia cantum,
 Multiforesq; gemunt buxi, citharæq; sonantes
 Crebrescunt, iuvenesq; canunt, hilaresq; puellæ,
 Compositis teneros quatientes motibus artus.
 Ecce repentino fremuerunt compita plausu,
 Et fausto clamorè virum mixta q; choreis
 Auditæ per rura lyræ: Maria per omnes
 Angligenum canitur montes, omnisq; maritam
 Henricam resonabat ager *Carolusq;* maritum,
 Cunctaq; ne desint tantis felicia tædis,
 Deseruere suas cœlestia numina sedes,
 Iuno Mycenæam turrim, Venus alma Cythera,
 Idaliæq; Paphon properata reliquit, Athenas

Cecropiasq; domos subitò Tritonia Virgo.
 Deseruit, decimumq; ferens bona Cynthia mensem.
 Talia cernentes, bifidà Parnasside sylvà
 Aonides posuere moras, nonq; relicto
 Demigrant Helicone deæ, thalamumq; iugalem
 Visuræ suæ dona ferunt: dat Palladis artes,
 Ingeniumq; sagax Pallas, stat pronuba Iuno
 Imperiumq; potens Turcæ, ac pellacis Iberi
 Sponder, & his gaudens oppignerat oscula dictis,
 Pressaq; purpureis sonuerunt basia labris.
 Fœcundat Lucina torum, dat in vltima prolem
 Secula mansuram, quæ multum matris ab ore
 Misceat ora, maremq; ferat de patre vigorem.
 Hæc illæ: at varium solvens Venus aurea ceston,
 Nexuit æternum triplici duo pectora nodo.

Io. Dorington Coll. Regal.

TV Regis titulum (*Carole*) Franciæ
 Antiquum retines, nil sine re valet;
 Ecce, *Henrica* dabit, quæ tibi *Francia*,
 Illà dum frueris, singula possides:
 Maiōres rigidos imperio viros
 Subiecere tui, Marte q; Galliam
 Debellare truci, totaq; subdita est;
 Tu malles teneram ducere virginem,
 Gentem connubij iungere vinculo,
 Nodo necere amoris tibi firmiter
 Hæc prudenter agis, tutius imperas:
 Felix culpa fuit gentis Ibericæ,
 Promissam toties reddere Amasiam
 Nolentis, patriæ vertitur in bonum;
 Illis tota fides non nisi Punica,
 Immensum populi dedecus istius;
 Sed capti miseri, fallere dum student.

Ensem stringe tuum, *Carole*, fortiter,
 Et te nosq; tuis vindica ab hostibus;
 Quid tu non potis es, dum tibi *Francia*
 Iungatur stabili scedere præpotens?
 Non est quod timeas, pignus amoris est,
 Quam tu totus amas, Sponsa piissima.

Ric. Howlet, Coll. Sid.

EXorere Illustres, venturi gloria secli,
Carole: quæq; tuo iussu Regina vocatur,
 Sit felix; lumenq; illi de lumine vestro
 Accrescat; iunctis vt dum fulgoribus aucti,
 Hære obutu mundus desideret, etfi
 Stricturas tanta lucis perferre laboret.

Nobile pat; Nomen vestrum, sobolisq; futuræ,
 Maiestate cluat, radijs splendentibus instar
 Solis; at Eclipsis longè, sed longius absit
 Occasus, quin nulla tegat nubecula lucem.
 Succrescat proles, similisq; parentibus ipsis,
 Conjugium tantum totus miretur vt orbis.

Quod felix faustumq; fiet populoq; Britanno,
 Et Gallo: scedusq; perenne quod jcerat *olim
 Cum Scoto Gallus, iam nunc renovetur in ævum,
 Atq; Anglo commune fiet! Sic omnibus vnus
 Sit nexus pacis, feri narrentq; nepotes!

*Gallos & Scotos coniunxit Carolus * ille*

Magnus, sed Maior Scotos Anglosq; IACOBVS,
 CAROLVS at vincolo æterno Ter-Maximus Omnes.

M. Honeywood, C.C.

Ad HENRICAM MARIAM.

Doncc ad optatos properas, *Henrica*, Britannos,
 Sollicitor ne te discat amare mare:

Am.

Ambiretq; vlnis amplecti membra nocivis,
Vel saltem insurgat basia ferre tibi.
Iam si captivam dormitor te ducat aquarum;
Quo precio, Britonum quâ redimenda prece?
Ergo meis metris placari discite fluctus,
Nam maius vestro numine numen adest.
Tuq; tuos flatûs Borea comipesce, nec illam
Invitam ante suos tollito ad astra dies.

Alind.

I Am portum intrâsti? vereor ne fortè perenni
Ebria lætitiâ terra superba tremat.

Alind.

F Luminis in morem populus decurrit ad Aulam,
Pascitur & vultu concio tota tuo.
Quæ laudata fuit, iam sordet Graia puella,
Personat & meritis terra Britannia tuis.
Cumq; alij (& meritò) de te cœlestia fingant,
Hoc dicam; *Carolo* digna puella viro.

Alind.

Q Vis credat minimâ contentos nocte Britannos
Cum præmit Angliacos tam speciosa toros?
Ed. Hawtrey, Coll. Regal.

Δάφνας φοινίκους τὴ δὲ Ἀρτεμι πρόσφερε φίλτρα·
καὶ σφετέραν χάριτες χρυσάμπυκας ἑσπέρ' αἰοιδῆν·
Δῖον δ' Ἰδῶνον ἔχει βοσποδάκτυλ' Ἡός,
Ἰσπομενῆ δ' Ἀταλάη, φίλην Ἡρῶ τε Λιάνδρ'·
Κάρρολ' ἡ δ' ἑ Μίγας γάμψ' ἐλικώπιδα κέρην·
Ἄμφω μὲν ζᾶθσαι, περιβάλλεις ἀστέρες ἄμφω·
Ἡ μὲν ἀνασσα, νῦν μάλα φαίνεται χρυσῆ Κόπρη·
Ὅς τις ὁ ἡμερθεῖς, θεοείκελος ἄλλος Ἀδωνίς·
Τῆς ἄρα φόρμιγος μέλιτος γλυκίανι αἰοιδῆ,
Ἀμφοτέρων μάλα εἰπέ Διῶ· Τρηνάων· Εἰώτων.

Gnil. Flatbers, Sid. Suff.

O Mirum ! non vna fuit modò Gallia, nuper
 Crudeles in se movit ad arma manus:
 Vno iam coeunt & Gallia & Anglia nodo,
 Et tractant Cypriz non nisi bella deæ.

D. Colby C. C. C.

Κ Ἄρρολε, πάρε τέδν μέγα δένον δάκρυσι κόλπον·
 Χαῖρε, μέγα Ζεὺς σέο βαρὺ σενάχον! ἀκέσσε
 Τῶν Χαρίτων σοὶ δῶκε μίαν ἡλὴν ἔδω· ἀρίστω,
 Ἥ καλλιπλοκάμῳ Ἀρροδίτῃ κάλλι· ἐρίξει,
 Παλλάδ' Ἀθηνᾶν σοφίᾳ τε καὶ ἵστοφαρίξει·
 Χαῖρέ μοι ὦ βασιλεῦ· σὺ γὰρ ἐν θαλάμοισιν ἀνάσσεις
 Τοσαύτης Δοκίμης γε Διὸς βασιλεύτερος εἶναι.

Ἰωάννης Κρυχ· ἐκ τῆς Θρονηστικῆς Βασιλικῆς.

L Ilia Gallorum (superat nisi lilia candor
 Virgineus) Britonumq; rosas ver iunxit amicas.
 Adsis nunc Hymenæe adsis, sat tædia tædæ,
 Satq; moras perpeßsus amor; tuq; inclytæ virgo
 Flore venusta magis par gemmis, vna duorum
 Vnio regnorum, Cytheræa genisq; comisq;
 Nec Venerem, Venerisvè parem perterreat vnda
 (Si Venus orta mari) Mariam, nec carbasa fluctus.
 Cui Britonum Rex sic dextram, sic oscula jungit;
 Iungit vt Erigones astro sua lumina Phœbus.
 Vivite ! nec folio desit generosa propago,
 Dum desint Britonesq; solo soliumq; Britannis !

Iohannes Howorth Coll. Magd.

CAROLVS HENRICÆ MARIÆ.

C arolus Henrica dicitq; optatq; Salutem,
 Quamq; optat, sperat posse salute frui:

Tu modò *Diva* veni (quid gaudia nostra moraris?)

Nil mihi rescribas : ventus & aura vocant :

Sternitur æquor aquis : *Patriam* postrema saluta :

Carolus expectat te *Tuus* : *Ipsa* veni.

HENRICA MARIA CAROLO.

Mitto tibi, nuper mihi missam, *Henrica* Salutem,

Maxima post superos, *Carole*, nostra salus.

Patria (namq; iubes) linquenda est *Gallica* tellus,

Estq; salutandus *Frater*, & alma *Parens* :

Venturam expectes : In me mora non erit vlla :

Exigua adventum non prohibebit aqua.

Valedictio.

Terra paterna vale : Proceres, populiq; valete :

Ludovice vale : *Mater* & alma vale.

Wimondus Canewe Coll. Regal.

*Ad Sereniss. Reginam, ut celebratis iam pridem
in Galliâ Nuptiis, in Angliam matura-
ret adventum.*

V*irgo* marita veni de sinibus ocyûs istis :

Lentior es : propra *Nympha* : beanda venis :

Expectat *Dominante* *Magna Britannia* : *Sponsam*

Carolus : & vox est omnibus vna, *Veni*.

Non ità longa via est : & præstolatur, eunti

Dux Buckinghamius, qui Tibi monstret iter.

Tiphys adest ad littus : & *Argo*, quæ vehat : auras

Aeolus adversas non sinet esse : veni.

Nerea propitium faciet *Cytherea* *Thetisq;*

Et quot habet madidos vnda marina Deos.

Brachia porrexit, velut excepturus, in vndas

Portus, in obsequium sponte paratus *hera*.

Dadala vestivit se tellus floribus : omnis

Ridet ager : quâvis arbore cantat ayis.

64 *Epithalamium* CAROLI

Nil non suadet iter : quodq; est prius omnibus *unum*,

Ivit in occursum *Carolus* ipse *Tui*:

Carolus, amplexu qui Te thalamoq; toroq;

Excipit : & differs esse beata? veni.

Ri. Dugard. Coll. Sid. Suff.

HOc manet & fixum est, quod vult Deus, & prius ipse
Decrevit, melius permittes scire Deo, quid
Nobis conveniat, rebusq; sit utile nostris.
Consulit & videt hoc, quod tu tibi non potes ipsi.
Nam quis te, juvenum confidentissime, iussit
Tendere iter longum, & Tartessia visere regna?
Ignotas tentare vias, ignotaq; arare
Tot maria, in medio montes superare præaltos?
Iussit amor blandus Curaq; arrecta cupido.
Carior at meliorq; propè est inventa domi, quam
Tu facile ante alias & amare & ducere posses.
Hanc tibi nunc superi, melioraq; fata tulerunt
Vincula enim in coelo nectuntur coniugiorum.
Non hic grande supercilium, fastusq; superbus:
Non hic fraudsq; dolusq; latent : hic pectus apertum,
Hic est tuta fides, non Punica. Vive, valeq;
Et longum valeat tua tecum *Henrica*, *Carole*.

Andreas Downes, Coll. Trin.

Anagram.

Carolus Steward, Henrietta Borbonia.

Iò, tu Leander nobis, tu Hero casta rubra.

*a Calistum.
b Dubria.*

HIc *a Sestos* stat, & hic stat *b Abydos*: at inter utramq;
Ipso *Hellespon*to sævior vinda tumet.
Omnia vincit amor, vos dextras iungitis: *Hero*
Te, taceantq; tuum secula priora virum.

G. Boteler Regin.

*In auspiciatissimas Serenissimi Magna Britannia Regis
CAROLI, cum HENRICÆ MARIE
Maximi illius Gallorum nuper Regis
filia nuptias.*

Anglia connubium felix & Gallia, felix
Henricus & noster Carolus ecce iugum.
Auspiciis tædæ tantum ut felicibus æquæ
Hoc peragi o cives connubium videam.
Vos volo, nec dubia est mi mens, HENRICÆ, IACOBE,
Consortes olim, nunc quoq; consoceros.
Sed quia prisca nefas rediisse ad lumina vitæ,
Nec nefas tantum, at fors quoq; nec placitum,
(Vel tua ne occursum turbentur Carole sceptræ,
Cœlica vel pereant gaudia cœlitibus,)
Aut spectent illi hæc (namq; & de vertice summo
Sic fieri didici posse subinde poli)
Nunciet aut aliquis iuxta Henricog, Iacobog.
Ille aliquis modò ne aut Henricus aut Carolus.

*In omen nominis Regina MARIE (etsi præclare leni-
tur adiunctione HENRICÆ) contra
timorem nostrorum.*

Anglia pone metus: nec te præfaga malorum
Nomina, vel turbent omnia: pone metus.
Non pia funestis absument viscera flammis,
Nec fera quam pascant arma, cruore, venit.
Aut soceri insistent placitis MARIA alma, IACOBI
Aut in diverso dogmate erit SALOME.

*Ad Regem CAROLVM potentissimum Serenissime
Regina sororis nomine, indignissimâ for-
tunâ consistate.*

Fortunam absimilem, similem tibi CAROLE prolem
Non renuendum optat nomen Elisa soror.

Pulchra sit hæc fratrum conventio; Tu bonus illi
Fortunæ Lex sis, proles at illa tibi.

*Pro Illustrissima Domina D. ELIZABETHA
Regina ad Augustissimum D. IACOBYM
Regem quasi adhuc superstitem (sed & cui Rex
Sereniss. concedere dignetur CAROLUS)
Supplicatio.*

EXtremum hunc mihi *Chame* pater concede laborem,
Chame pater, viridesq; propinquo gurgite Nymphæ:
Pauca etiam, ingenti quamvis sub pondere anhelet,
Ægrè diffusum portans cervicibus orbem,
Pauca tamen, natiq; sui, felicibus oro
Auspicijs, regniq; simul *Hymenæon* agenti,
INDUPERATO RI liceat diffundere dicta,
Et lauro redimire fores, & limina vittâ.

Hoc cinerem & manes credam gaudere sepultos,
Hunc *Anna* placuisse diem. Nec mustea tantum
Virgo potens titulis, & longo stemmate Regum,
Sanguine semideos mixto genitura nepotes,
Sed limes bello, & triplicis munimina regni,
Plus etiam quam *Francisco* nubente secundo
(Heu florem incertum, & properatâ lilia vitâ !)
Matre *IACOBE* tuâ; nec enim nunc copula primum
Toto isthæc disiuncta mari coniungere sceptrâ,
Copula perpetuæ sponzor per secula pacis.

Vt *χαλίσσας* genus intereat, displosaq; nullas
Incutiant mortes *Monachi* argutamina *Belgæ*.
Scabra sub inductâ lateant rubigine pila,
Mella regant galeæ, texantur casside casses,
Ipsaq; funesto renuat fornacula ferro.

Nos quoq; si qua manet devictis gloria *Gallis*
(Sæpe olim) ah percat potius, pereantq; triumpho
Vel tua *Quinte decus* quos dextra ex hoste reportat,
Quinte decus, vel quos bello *Bedfordius* acer,
Matribus & dirum occurrens *Talborius* omen.

*Anglia,
Gallia, &
Scotia in
figura*

Tale nihil posthac ; iamq; & mansuescere nostræ
Sponte feræ, regnūmq; notis per mutua nexis,
Ipsi quamprimum niveo sub *Flora* *Leones*
Flora modò (sic fræna vacant, sic verberis omnis
Vlus abest,) torvumq; genâ posuisse minaci,
Et clinare solo, & venientū lambere dextras,
Indicio paci; vel si quando acrior vrget
Impetus, & pulsæ redeunt effraenibus iræ,
Det *Lyra* iucundos pulsato pectine cantus,
Componens animosq; feros, & turbida corda.

VOS quoq; vos animæ dulces, exercita duris
Pectora, sed MAIOR subiens in fine voluptas,
Vos sine queis vt nulla salus! nec numen ab alto
Esse aliter sirit, curam coeatis in vnam
Scilicet, & miseræ prosint fraternæ *Sorori*.

HOC puer, & vincens solenni *Castora* ludo,
Spumatosq; ferox fodiens calcaribus armos,
Te rogat *Henricus*; rogat hoc, non ordine forsati,
Sed rogat, & teneras tendit sua classica palmas
Carolus inter avum mediūsq; orator avunculum.

Nec sua *Mauricio* pietas, nec vota *Roberto*
Nec lacrymæ defunt, lacrymas *Phaëtusia* fundit
Succina, nec scit cur ploret, sed plorat & ipsa
Materno docilis de lumine lumina tingi
Aurea de cælo demissum germen *Elisa*.

Heu faciem invisam *Rheni*, squalentiaq; arya,
Arvaq; desertasq; domos, penitusq; penates
Absumptos flammis, quæq; indignissima sors est,
Tralatos aliò veterum monumenta labores,
Vulsa *Palatinis* sanctū immortalia *nidis*
Scripta Patrum, *Vaticanas* implere lacunas,
Et turpes onerare cadōs, & stridere plaustro.

Quid facias? neq; onim te vel consultior alter
Iustitiæ, trepidzq; tenens cōfinia *Libra*,
Non si *Dithia* libeat contendere sceptris,
Vel socero inferna *Thetidis* qui cōcētit *Venus*.

Et *Musa* levat tantò te gloria cunctis
 Sublimem magis, ac cœli super astra reponit,
 Quantò; Sed tacuisse minor labor, optima lento
 Consilia interdum vergunt pede, regnâq; regnis
 Æmula agit, versatq; vices *Fortuna* superbas,
 Sola novercales cœptis ingentibus ausa
 Obiectare moras, mundi; extrema fatigans
 Circuit, & cœco passim furit impete *Virgo*.

Ad Reginam Sponsam.

AT tibi centeno dignas quis carmine grates
 Perfolvat *Regina*, tuo quæ dulcis amantem
 Fœdere nec prohibes, pariliq; accensa furore
 Infilis, & lentæ damnas immane carinæ,
 Occursura tuo, ac quovis factura maritum
 Pignore, nec tumidi metus aut tibi forma profundi est,
 Aut nunc auditi forsan primò irrita *Venti*
 Murmura; discursisq; foris, *Syllamiq;* canesq;
 Despicias, & duro ludens festiva rudente
 Insano sic scita probas *Amathusia* cretam
 Æquore, quod *Thetidi* veteres imitamini flammæ
 Concitet, atq; novum thalamis designet *Achillem*.

INTEREA dum *Tyremis* vada livida verris,
 Verris enim, cœptosq; tenax haud deseris ignes,
 Innumeri circum sonitu *Tritones* acuto,
 Discursare mari, pictaq; alludere puppi.

At contra nimbos & laxam fluctibus alnum
 Nat comes, & pandi circum sua turba ministri,
 Impiger ac nullo revocandus *Axiæ Delphæ*.

Ipse quoq; ante alios vdis puer vuicis alis,
 Sed neq; iam madidæ metuens contagia pennæ,
 Nèc pharetræ memor, aut passæ minus humida tarda,
 Adfultare rati, maternæq; addere conchæ
 Floribus, & pelago dulces vibrare sagittas.

Idem omnes simul ardor habet, Tibi *Maxima* *Termin*
 Plauditur, & festæ geminant spectacula pompæ.

Cerne etiam aduerso qualis se littore Divum
Ostentet facies, & plenis munera lassæ
Quippe ferant calathis secum, gremioq; ministrent,
Munera quæ patriæ certant obtrudere *Nympha*,
Non tibi nata quidem, tantâ nec *Principe* digna,
Sed consueta loco, & graciles testantia cultus.

Ipsa etiam præter solitum quâcunq; meâris,
Blanda sinu *Tellus*, non æquis curribus anni
Forſitan, ac mediæ, venias modò, tempore brumæ
Et caſiam, & liquidum gressu diffundit amomum.

O felix vna ante alias *Henricia* virgo,
Et thalamis Iovis, & sceptris dignata superbis,
Vt meritò ! namq; & sanctæ super æthera famâ
Nota pudicitia, nec segni ad præmia dextrâ,
Ingenijq; bonis & dotatissima formâ.

*In pium occursum Nobiliss. Sponsi & Sponsa mariti-
mum, medio fere itinere, ut fama erat.*

PArs procerum expectat venientes æquore sponſas,

Nec nisi per longas fercula missa vias,
Parcite foemineo iuvenes non æqua pudori

Turba, nec ad teneras cogite tanta nurus.
Vestrâ etiam vos causâ hortor : sic nupta sequatur,

Et nisi consulto nil agat ipsa viro.
Tortum digna SEQVI, nota est sententia; sed *Tu*,

Qui tua longinquis gaudia quæris aquis,
Et non expectas, sed tecum *Carle* reportas,

Uxorem solus ducere dignus ades.

S. C. Regal. C. P.

Anglia ne doleas, mæstas deponere querelas:
Incrementa tibi Mors satis ampla dedit.
Abstulit illa tibi Regem, Regemq; reponit,
Nec non Reginam, pignora bina simul.

70 *Epithalamium* CAROLI

*Carole ne doleas orbaris patre, sed ecce
Coniux chara subest, spesq; simul sobolis.
Patrem ne plores; cum sis pater ipse futurus:
Sisq; pater sobolis, sisq; pater patriæ.*

N. Ganning Coll. C.C.

*In salutiferam felicissimamq; SOLIS &
LVNÆ coniunctionem.*

SOL Novus est Anglis, Gallis orta est Nova Luna,
Et splendet radijs *sydus utrumq; novis.*
Lumine Luna suo fulget; sed (credite) Lumen
Sole oriente Novo dat Nova Luna novum.
Magna Orbi Magno præbent Dno Lumina lumen;
Hinc Nostro & lumen Lumina Bina suum:
Qualis credatur Splendor, Coniunctio qualis,
Quum *Phæbo Phæbe est, & Dea iuncta Deo.*
Felices quos fata sinunt subnascier Illis,
Aspectu Quorum vita salusq; fluit.
His si Perpetuis noster rutilaret Horizon
Noxve vel Eclipsis nulla timenda foret:
Si verò Occiderint, ac si ipse labasceret Orbis
Dicier Occasus *Cosmicus* ille potest.
At procul Occasus procul hinc; Te poscimus Ortum:
Te Solem Exortum Carole quisq; colit.

R. Danford Coll. Syd. Suff.

CVM vidit celeri *Carolum* per Gallica cursu
Arva Pyrenæis appropèrare iugis:
Conscia subrisit fari Cytherea futuri,
Taliaq; est nato verba locuta suo.
Quanto sunt nobis *humana negotia ludo;*
Dum mortales egit nox tenebrosa genus!
Ecce Britannorum Hispanam spes una puellam
Ambit, maiori dignus Amore proci;

HENRICÆ MARIÆ.

71

Dignior Hispanâ est quum Galla Maria Mariâ,
 Quam petit, amittat: quam fugit, obtineat.
 Matris iussa facessit, Iberâ namq; puellâ
 Invidit tales ipse Cupido faces.
 Emisitq; sciens averâ tela pharetrâ,
 Queis placidi insectum reddit amoris opus.
 Illa quidem doluit, non *Carolus*: Ille puellam,
 Contempsitq; suum læsa puella decus.
 Ipse sequens mira occulti dictamina fati,
 His speretis, Gallos tentat adire toros.
 Tentat, & assequitur: nam quæ fera (*Carole*) possit
 Abnuere, amplexus Virgo rogata tuos?
 O bene mutatas tædas! Fuit utile damnum,
 Quo tantâ Princeps Principe maior adest.

I. Smithsonian Coll. Regal.

SVnt equidem Hesperijs & Cypria munera terris,
 Aurea mala, vigil servat at illa Draco.
 Hinc vacuus redijt, (sic sydera fausta volebant)
 Cùm rex Hesperios classe petebat agros.
 Nam quia pervigilem nequijt sopire draconem,
 Nec, velut Æsonides, aurea dona tulit:
 Loiolitanæ medicatis frugibus offer
 Mirandum quòd non ipse sepultus erat.
 Mirum, quòd Tauros effugit, Iasonis instar,
 Quosq; efflant ignes, sulphureosq; dolos.
 Sed quid in Hesperijs moror? hic & Adonidis horti,
 Hic Venus, & Venerem concomitata Charis.
 Gallia Reginam nobis: tibi, *Carole*, nupram
 Alma dat, invidiâ rumpitur ille Draco.
 Non illa Infanta; at plenis iam nùbilis armis
 Virgo; quæ re, non nomine, Clara viger.
 Non ea per terras multis quæsita periclis,
 Per mare: nec crebris Nympha petita vijs.

Ob-

Obvia quin vltro magnâ stipante catervâ
 Procedit *Carole* sponsa beata suo.
 Non Hymenæus abest, non isti Gratia lecto,
 Ipsa ornat thalamum Pronuba Iuno novum.
 Et Nymphæ celebrare simul connubia certant,
 Naiades, & Dryades, officiosa cohors:
 Spargere pars flores, calathis & lilia plenis,
 Sternere parsq; torum, parsq; tenere faces.
 Quis populi applausum valeat, quis dicere pompam?
 Gaudiaq; & vulgi, murmura grata, sonos?
 Deniq; dum læto conspirant omnia vultu,
 Lætitiæ præbent symbola mira suæ.
 Scilicet & Zephyri molli cum murmure ridet,
 Et vario splendens gramine ridet humus.
 Ridet & placido labentia flumina rivo,
 Et strepitu grato singula ridet avis.
 Ridet & cœli, fulgentia sydera ridet,
 Sphærarum harmoniæ connubiumq; probant.
 Ridet ager, ridet & germina, ridet & annus,
 Et ridet vultu candidiore dies.
 Ridet & Nymphæ, ridet & rustica, Fauni,
 Numina cum Satyris, instituuntq; choros.
 Ridet & Charites, ridet & deniq; Musæ,
 Lætitiæq; edunt pignora grata melos.
 Omnia te vnanimi pariter sic ore salutant,
 Gratanturq; toro, *Carole Magne*, tuo.
Carole Magne vige, tu nunc eris alter ab illo.
 Gallia quem *Caroli* decoravit nomine Magni.

I. Dupont Coll. Trin.

Α Ρυτὴς λόγους ἀγνοῖ δαίμονες ἔργους
 Κεῖται τῷ Καρλῷ δαίμονες καλῶ
 Ἐθνοῦτοι φίλοι Καρλῷ Παύλῳ Βρετανοῖ
 Ἄδετε, καὶ μῦσαι μέλτετε καὶ χοροί.

Laurentius Banastre, Anti. Clavensis.

PROSOPOPOEIA

CAROLI

Aeolum & Neptunum

invocantis.

O Tumefcentis moderator undæ;
O potens Neptune deus tridente;
Qui maris Zonâ incolumes Britannos

Vndiq; cingis:

CAROLVS magno genitore natus
Rege IACOBO tibi sacra sponder,
Et tuum præsens prece multâ amicum

Numen adorat:

Tu modò iratos cohibe furentis
Æquoris fluctus. Cohibe feroces
(O potens terrâ, pelagoq; rector)

Aole ventos:

Nympha Gallorum à patriâ profecta,

Marte & Henrico genitore nata,

CAROLO coniux properans venire

Navigat æquor:

Æquor horrendum Britonum vel ipsis

Navitis, multo scopulo refertum.

Creditam vobis, precor, ô faventes:

Reddite Nympham.

Intervenit Nuncius.

VOris non opus est. Exulet hinc mœtus:

Nam portum tenet, aut nunc subit ostia,

Ventis, & pelago disq; faventibus.

Expectata diu (CAROLÆ), regia

Virgo, digna tuis sola fructoris;

Qualem vel Superum rex superet suam.

Quin Tu (quod superest) depositâ morâ

Conscendas volucrum (CAROLÆ) Regem;

Vt lixus videas æquoris impiger,
Dilectamq; deis, & tibi Virginem.

*Apostrophe CAROLI ad
Æolum & Neptunum.*

ÆOle (namq; tibi salvâ pro conjuge grates
Debentur) tibi more quotannis
Plurima solenni nostrâ cadet hostia dextrâ,
Et memorem tibi solvet honorem
Grata Britannorum series ventura nepotum.
Multis tuq; vocaberè votis
O *Neptune* (maris tempestatumq; hyemumq;
Cui soli commissa potestas)
Qui mare stravisti *Henricâ* veniente *Mariâ* :
Nec facti bene fama peribit.

PROSOPOGRAPHIA
HENRICAE MARIAE.

QUæ nova mi obijcitur facies spectanda puellæ ?
Aut certè *Henrica* est illa, vel illa dæx.
Si dubites, videas oculos, quibus ignea cedunt
Sydera: Quas *Veneris* vix reor esse, comas:
En Majestatem, & divinæ frontis honorem,
Oraq; docta dæx *Palladis* arte loqui :
Aspice cœlestes humeros, & eburnea colla,
Qualia sunt *Parisi* marmora cæsa iugis
Ecce manus Nymphæ, quales dixere Poëtæ,
Sive, *Aurora*, tuas ; *Tyndari*, five tuas.
Ecce pedes, olim quibus est calcandus *Olympus* :
Quales ipsa *Thetis* vix habet, ecce pedes.
Cætera quid memorem, restant quæ plurimæ Restant,
CAROLE, sola oculis illa videnda tuis.
Mitto loqui vestes gemmis auroq; rigentes,
Queis dedit insolitum regia virgo decus :
Mitto loqui Comites, Proceres, Nymphasq;, Deasq;,
Ornamenta vix ; cætera mitto loqui.

O ego si possem cœlesti pectore dignas
Intus virtutes cernere, Diva, tuas!

Prima locum veteres heroidas inter haberes:

Effet *Panthea* fama secunda tuæ:

Admeti conjux, coniux errantis *Ulyssi*,

Vtraq; digna licet carmine, nulla foret.

PArce tuas frustra conanti expromere laudes
Major carminibus pulchra *MARIA* meis;

Maonide major: Da cætera, Diva, satenti

Pondere se victum, posse silendo loqui.

R. Winterton Coll. Regal.

FVnere *Iacobi* fatum sepeliverat *Anglos*:
Vnde novus sanguis? spiritus vnde novus?

Restituit *Carola*, & nobis regina salutem;

Illustri *Medices* quæ fuit orta domo.

Ar. Kemp Aul. Clar.

Noster vbi occideret fatis *Henryem* iniquis,

Connubium Divæ felix successit *Elizæ*,

Et simulac regis celebrantur funera, Magni

Connubium sequitur *Caroli*, sic volvere *Parcæ*,

Vt gemino nostrum pensetur munere funus:

Sic fletus lætus, sic funera munera nostra.

Risb. Hatton Coll. Sid. Suff.

Ad Regem.

Iuda *Iacobitidas* veteres sine Marte regebat:

Iuda Iacobitidas nunc regit arte novos:

Anglia *Iudæa* est: popululq; ecclesia: sceptrum

Sancta fides: *Carolus* & *Iuda*, *Iacobe*, tuus.

gaudium exprimunt. b Nam *Iuda* laudem Deo, & gaudium & gratiarum actionem denotat. Gen 32. 15. & 49. 8.

**Euxlinor.*

Quæ sœvit *Turcus*, quæ tu quoq; *Magne* Sacerdos

c Vt *Malchum* cadas fingeris esse *Petrum*,

c *Malchus* signi. Regem

K 2

Et,

Et quæ spreta fides auras clamoribus implet;
Defensor Fidei proferat imperium!

Ad Reginam *MARIAM*.

*d. Maria sign.
Stillam mari,
non Stellam;
vt Pontificij
in honorum
Sanctissimæ
Virginis per-
peram expe-
runt*

STella, d. Maria, Maris non es, sed Stella *Jacobus*
Cœlicolæ, *Carolo* cœlitus orta viro:
Sis Gallis Cynosura, tuis Cynosura Britannis
Dum quatit alternis fluctibus vnda rates.

Abrahamus Wheelocui. Ant. Clara

In Auspicatissimas *CAROLI & MARIE*
Nuptias sub nomine Pollionis: Eclog. 4.

Virgilius.

Hos ego Versiculos feci

GALLICA nec magnos metuent armenta Leones
Te duce, nec Gallum fugiet Leo: Ferrea primum
Definet, & toto surgit gens aurea mundo:
Alter erit jam Typhis, & altera quæ vehet Argo
Delectos Heroas, erunt (tamen altera) bella:
Non iterum ad Gallos mittetur Magni Britannus:
Nulla dehinc suberunt præcæ vestigia fraudis;
Quæ tentare Thetidei jubeant; quæ cingere muris
Oppida: namq; reget patrijs virtutibus orbem
Chara deum soboles, magnum Iovis incrementum:
Magnus ab integro sæclorum nascitur ordo:
Jam venit & virgo, veniunt Saturnia regna,
Tu modò (venturo lætentur vt omnia sæclo)
O Lucina fave, & solves formidine terras:
Nam deus hanc mensa, deaq; hunc dignata cubili est.

Intus alter honores, ab his alter

VT tu, *Carole*, Lusitaniam olim,
Sic quondam petijt Cato Theatrum
Vt exiret vterq; Tu *Carolus*.

VT Cæsar veniens, vidensq; vicit:
Visis, *Carole*, Galliam, semelq; :
Nam Cæsar *Carolusq;* non revifunt.

QVam conquiflerat patris fidelis
Servus, Conjugem vt efferet in fidelem;
In tentoria matris *Isaacus*
Adduxit rofeam pius *Rebeccam* :
Quà fe poft obitum parentis almæ
Solatus, gemini parens popellj :
Sic tu, *Carole*, comprecamur omnes
Triftem poft obitum parentis almj,
Bini pacificus parens popellj
Te vt folere tuâ *Isaac Rebeckâ*.

MArtius eripuit Regem, deflevit Aprilis,
Maja tulit flores, lilia miffa rohis.
Tres menses faciunt, quod non Mufæ effer dolendo
Non plaudendo novem, ter tribus effer queunt.
Ergò vt *Iacobo* fit quilibet annus Aprilis :
Sic *Carolo & Mariæ* Maius annus erit.

ERgò vale, Iejuna vale Lufitania longum :
Tuq; orbis falve *Gallia* delicia.
Qui non Te patrio effer æternum amplexus amore,
Imprecor hic tantum vifat vt *Hefperiam*.

M. Thomson. Iefu.

IVngere vittatus fortè Archiepifcopus arcto
Connubio Sponfam, Teq; : Tuamq; poteft.
Tu majora facis, nos & majora canamus,
Tu tu Connubio iungere regna potes.
Ergò regna canent, & tanger Iernia chordas
Lata lyræ, & tanger *Wallia* lara lyræ.

Broker Spencer Sid. Coll.

TAndem grata suum linquens Aurora cubile
 Purpureum iunctis aëra reddit equis;
 Et quid se deceat (nam vult formosa videri)
 Consultit inspectas, à quibus exit, aquas:
 Deinde ait, ô cui sunt communia munera mecum
 Vt demus mundo lumina, Nympha veni:
 Nympha veni, mecumq; diem trahere dignior istam,
 Præferat Auroras, ut decet, vna duas.
 Protinus, Aurorâ exorients formosior ipsâ,
 En facit Auroras *Gallica* Nympha duas.
Carolus obstupuit (Gallos namq; inter oberrans
 Fortè erat, Hispanas dum prociis ambit opes,
 Dumq; has ambit opes, nova lux hæc ambit & ipsum)
 Is stupet, Auroræ quarit & vnde dux.
 Dum quarit videt hanc, visam cupit, inde cupitâ:
 Rex petitur, voto nec minùs illa suo.
 Par amor utrinq; est: tanto par Carmen amori
 Vix puto cum Musis finget Apollo novem:
 Phœbus ut his faveat, citius jam surgit Eois,
 Seriùs Hesperij præcipitatur aquis:
 Nec piget hunc vnum sibi præluere, nec vnam
 Formâ Leucothoen præterisse suam:
 Et modò figit in hæc, modò lumina figit in illo,
 Et sic vernaes porrigit vsq; dies.

Rob. Austine. Coll. Regal.

MArtis Borbonius, *Iacobus* Palladis artes
 Excoluit, regni gloria vterq; sui:
 Quàm bene conveniunt, aptè & miscentur in vnum,
 Martis, consilio Palladis, auxilium!
 Ergò Borbonius *Iacobi* sanguine mistus,
 (Fœcunda sanctos ô Cytherea toros)

Consultâ indomitum junget cum Pallade Martem
Æterno integræ fœdere amicitix.

I. Hume Iesu.

*In stellam, quam intra lunam Conspectisse ferunt pia memoria
Regem paulo ante obitum.*

A Spêxtj in Lunâ stellam; Te (sancte Iacobe)
In cœlis vivum, Te super astra deum.
Prospêxtj Carolum Mariam ducturum; vt haberet
Conjunctum imperium cum Iove Iuno tuum.
Despicias, Deus alme, Deos: qui Regna, Rosasq;
Quiq; potes Stellas jungere, junte animos:
Vtq; erat vna prius tellus, quam junxerat Isthmus,
Sic precor vnanimis jungat vt vna fides.

Drugo Deane. Ies.

Fortunatissime princeps,
Accipias longæ precium, quod mente petisti
Grande moræ; indignos nec tenec sceptro Hymenzos.
Tuq; Soror Phœbi, & Nympharum sanguinis vna,
O mater regum, Cumanam pulchrior annis
Deïphoben vincas, sed sis felicior: altam
Prole simul Nioben, sed sis felicior: ipsa
Et formâ talis, sed sis felicior, olim
Qualis Achilleo quæ cæsa Polyxena busto.

Doue Williamfon Coll. Regal.

V I R, Mulierq; caro sunt vna: Hoc comprecor vnum;
Vnius carnis fiat vt vna fides.

Andr. Woodd. Coll. D. Io.

KἮΡ Καρλί Μαρίη· Μαρίας Κίχθα· Δὲ κάρλων·
 Ἦδε χαρᾶς πηγὴ· ὅςδε χαρᾶς κεφαλὴ·
 Ἀμφότεροι λαοῖσι τέλει τῶν ὀλβίων αἶα·
 Ἀμμι ἐρίστρογενεῖς, ὕμμι τε φραγκογενεῖς·
 Χαῖρετε συγγενεῖς φραγκοὶ τε καὶ ἄνδρες Ἀγῆλοι·
 Χαῖρε χαρᾶς πηγὴ· χαῖρε χαρᾶς κεφαλὴ·

Ad CAROLVM Regem.

CArmina qui nuper dedimus, sua *Iusta* **IACOBO**,
 Officij tibi nunc carmina signa damus.
 Solvit funebri se tota *Academia* luctu,
 Tota patrociniò facta beata Tuo.
CAROLE saepe tuo; memorato saepe **MARIAE**
 Nomine, lætitià carmina plena fluunt.
 Altera materies exoptatissima Musis
 Debetur capiti summa Corona Tuo.
 Intereà ardentes communi dicimus ore,
CAROLE, vive diu; vive, **MARIA**, diu.

Ad Lectorem.

QValiacung; damus (rident nam cætera) *Lector*,
 Hæc bene composità carmina fronte lege:
 Hoc **REX** ipse iubet; iubet hoc **HENRICA MARIA**,
 Officio certè dignus uterq; tuo.
 Hæc communis amor iussit nos scribere: Digna
 Principibus tantis scribere nemo potest.

Si pauca, ignoscas; si multa *Typographus* erret,
 Concedi veniam non rogat ipse sibi.

R. Wintertax. Regali P. C. V

F. I. N. I. S.

